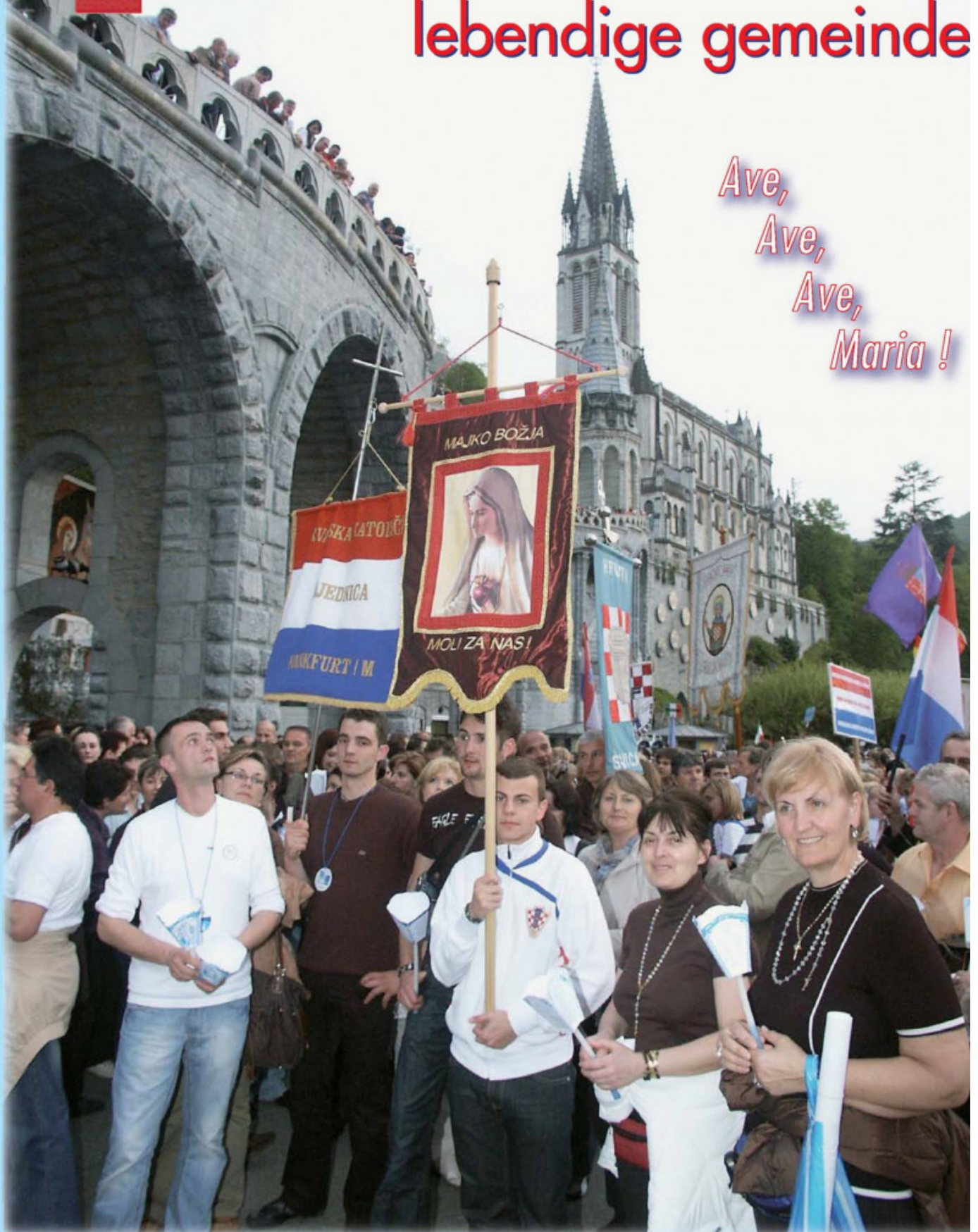
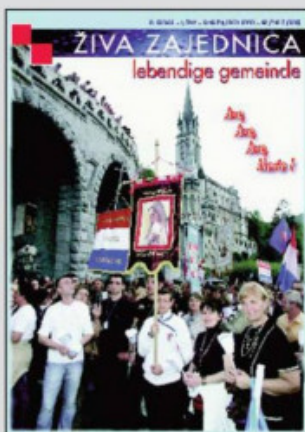


ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

*Ave,
Ave,
Ave,
Maria !*





Naslovnica:

Hrvati uoči ophoda sa svijetom
u Lurdu;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: e 16,-
za ostale europske zemlje: e 22,-
za prekomorske zemlje: e 35,-
Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

Zadnja stranica:

Za nastupa folklornih skupina
u Heusenstammu;
snimio: A. Polegubić

17. HRVATSKI FOLKLORNI FESTIVAL

HEUSENSTAMM, 12. travnja 2008.



HKZ Ludwigsburg



HKM Main-Taunus/Hochtaunus



HKM Nürnberg



HKZ Stuttgart-Bad Cannstatt



HKZ Ulm



HKM Dortmund

● HODOČAŠĆE HRVATA U LURD



150 obljetnica lurdskih ukazanja

str.

8

● INTERVJU: Gojko Borčić



Iznošenje mišljenja o hrvatskoj emigraciji u Europi

str.

6

● 17. HRVATSKI FOLKORNI FESTIVAL



Pjesmom i plesom kroz domovinu

str.

10

PAPA U AMERICI:

Vjera nije samo privatna stvar

Među „znakovima protivnima evanđelju“ jest i spolno zlostavljanje maloljetnika koje je Papa nazvao „razlogom duboke sramote“.

4

IZ CRKVE U DOMOVINI:

Lažno prozivanje Katoličke Crkve

5

SUSRET HRVATSKE KAT. MLADEŽI

„Bijahu postojani ...“

U slavlju u Varaždinu je sudjelovalo 22.000 mladih iz domovine i inozemstva.

15

BOG U SUVREMENOM SVIJETU

Marija – poruka Božje spasenjske ljubavi

12

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Vukovar – das Symbol des kroatischen Leidens

Antonia Tomljanović-Brkić: Bewertungen, die den Menschen abwerten

13–14

|| „Živa zajednica“ 30 godina pridonosi zdravoj vjeri i domoljublju naših ljudi u tuđini. ||

Nagrađena „Živa zajednica“

U povodu 42. svjetskog dana sredstava društvenih komunikacija u srijedu 30. travnja u Tajništvu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu dodijeljene su nagrade Hrvatskoga društva katoličkih novinara (HDKN), izvijestila je IKA. Nagrade je uručio predsjednik Odbora HBK za sredstva društvene komunikacije riječki nadbiskup Ivan Devčić, a dodjeli nagrada nazočio je predsjednik HBK đakovački i srijemski biskup Marin Srakić. Počasna nagrada dodijeljena je i mjesečniku hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj „Živa zajednica“ u povodu 30. godina izlaženja. Obrazlažući nagradu, predsjednik HDKN Mate Krajina je istaknuo kako „Živa zajednica“ sve te godine pridonosi zdravoj vjeri i domoljublju naših ljudi u tuđini. Nagradu je u ime „Žive zajednice“ primio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić koji je izrazio radost što je, kako je kazao, prepoznato što „Živa za-

jednica“ trideset godina radi i što znači iseljeništvu.

Prvi broj lista izašao je u rujnu 1978., a objavljuje ga Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta. Urednici lista su bili fra Bernard Dukić, fra Ignacije Vugdelija, don Ante Živko Kustić, fra Anto Batinić, od prosinca 2002. urednik je dr. Adolf Polegubić. List je postao sastavnim dijelom Hrvata katolika u Njemačkoj. Bio je i ostao budni kroničar dobrih i loših zbivanja među našim ljudima. Kolika je važnost lista bila u vrijeme komunizma kad se do istine teško dolazilo, ne treba ni spominjati. „Živa zajednica“ je bilježila događaje iz hrvatskih katoličkih zajednica, stajala na braniku hrvatske duhovne, kulturne i nacionalne samosvjesti. List je tijekom svoje 30-godišnje povijesti unapređivao katoličko novinarstvo i promicao vrijednosti Evanđelja, a to čini i danas. Stoga, ovo priznanje ohrabruje i daje poticaj za daljnje djelovanje.

Urednik

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Vukovar – simbol hrvatske patnje

Cijenjene čitateljice i čitatelji! Bio sam sudionik nedavno održane proslave Dana grada Vukovara. Doživljeni susreti i stvarnost u kojoj sam se našao nadahnuli su me za tekst impulsa u ovom broju „Žive zajednice“. Gledajući današnji Vukovar i sjećajući se njegove prošlosti, mnogo se toga sada sagledava u drugačijem svjetlu. Tamni oblaci mržnje koji su se prije sedamnaest godina nadvili nad taj grad tada su ga doslovno pretvorili u prah i pepeo. Neprijateljske su horde sa svih strana, pred očima svjetske javnosti, tisuće njegovih stanovnika otjerale u smrt, u zarobljeničke logore, u progonstvo. Mržnja je pokazala svoje najstravičnije lice u činjenici da je iz gradske bolnice na stratište odvedeno i ubijeno oko dvjesto teških bolesnika i bolničkog osoblja. Tragična sudbina hrvatskog naroda u kraljevskoj i kasnije socijalističkoj jugoslavenskoj „tamnici naroda“ u tom se gradu razotkrila u svoj svojoj grozoti. Vukovar je simbol hrvatske patnje i mučeni-

štva na granici dvaju svjetova, kultura i civilizacija. Povijesni tijek događanja posljednjih godina pokazuje da su ratne patnje i stradanja za hrvatski narod bile izvor važnih otriježenja, novog poleta i novih nadahnuća. Vukovar ponovno postaje grad svjetionik na granici svjetova. Novopodignute zgrade na ruševinama starih zdanja svjedoče o vraćanju života u grad. Isto svjedoči i činjenica da je mons. Marin Srakić, đakovački biskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije 4. svibnja o.g. u Borovom Naselju, uz sudjelovanje s oko 22 svećenika i nekoliko stotina vjernika posvetio novu crkvu.

Vukovarci ipak dobro znaju i prepoznaju ljude s Kainovim znakom i prepuštaju ih Božjem sudu i Božjoj pravdi. Povijest se može ponavljati, vječnost sigurno ne. Vukovar je dio vječnosti za sve nevino stradale. Ali, Vukovar je i dio sadašnjosti za sve koji odgovorno gledaju u budućnost i vječnost.

Vaš fra Josip Bebić, delegat

PAPA BENEDIKT XVI. U AMERICI I ORGANIZACIJI UJEDINJENIH NARODA

Vjera nije samo privatna stvar

Među „znakovima protivnima evanđelju” jest i spolno zlostavljanje maloljetnika, koje je Papa nazvao „razlogom duboke sramote”.

Bio je to doista povijesni pohod, a završio je riječima koje su, premda se često čuju, i dalje posebne, blagoslovne: „Bog blagoslovio Ameriku!” Te je riječi papa Benedikt XVI. izgovorio u njujorškoj međunarodnoj zračnoj luci „J. F. Kennedy” u nedjelju 20. travnja, na kraju svoga pohoda Sjedinjenim Američkim Državama i sjedištu Organizacije ujedinjenih naroda. Šestodnevni pohod započeo je u utorak 15. travnja, a Sveti je Otac posjetio Washington i New York. Dvije su obljetnice potaknule Papu na to osmo putovanje izvan Italije. Prije 200 godina podijeljena je nadbiskupija Baltimore, prvo katoličko biskupsko sjedište na prostoru SAD-a, postavši metropoliskim sjedištem za četiri biskupije koje su od nje nastale: New York, Boston, Philadelphia i Louisville. Tako je stvorena katolička jezgra u zemlji u kojoj danas živi više od 70 milijuna katolika. Drugi važan povod putovanja bila je 60. obljetnica proglašenja UN-ove Opće deklaracije o ljudskim pravima.

Sveta Stolica – neovisna moralna ustanova

Geslo apostolskoga pohoda bilo je „Krist, naša nada”. Katoličke je vjernike susreo na dvije „velike” mise, na glasovitom Yankee-stadionu u New Yorku u nedjelju 20. travnja gdje se okupilo 60 tisuća vjernika, te na Nationals-stadionu u Washingtonu u četvrtak 17. travnja pred 47 tisuća vjernika. Na političkoj razini Papa je – prema gotovo svim mišljenjima – učvrstio položaj Svete Stolice kao neovisne moralne ustanove koja u suvremenom često dezorijentiranom svijetu ne oklijeva govoriti o istini i o moralnome zakonu čiji je izvor sam Bog. Papa je današnje katolike pozvao da nastave djelo izgradnje kraljevstva Božjega u suvremenom društvu. „To znači ne izgubiti povjerenje pred otporima, nenaklonostima i skandalima. Znači prevladati svaku podjelu između vjere i politike... To znači djelovati kako bi se američko društvo i kultura obogatili ljepotom i istinom evanđelja”, rekao

je Papa. Posebno se obratio mladim Amerikancima potaknuvši ih, između ostaloga, da se ne boje prigrliti i duhovni poziv ako osjete da ih Bog zove.

Molitva na „Nultoj razini”

Jedan od najupečatljivijih trenutaka cijeloga Papina puta bio je pohod takozvanoj Nultoj razini („Ground Zero”), simbolu terorističkoga nasilja i mjestu pogibije više od 2.600 ljudi 11. rujna 2001.

U subotu 19. travnja, na treću obljetnicu izbora Benedikta XVI. za papu, Papa je slavio misu u najvećoj crkvi u SAD-u, neogotičkoj katedrali sv. Patrika. Poslije podne se u njujorškome sjemeništu sv. Josipa susreo s 20.000 mladih i s 300-tinjak bogoslova.

„Isključit ćemo pedofile iz svete službe”

Prije susreta s mladima, Papa se u sjemeništu sv. Josipa susreo sa skupinom djece s posebnim potrebama. U New York je Sveti Otac stigao u petak 18. travnja. Prije podne je posjetio sjedište UN-a, a popodne je posjetio sinagogu „Park East”, gdje je okupljenim Židovima čestitao blagdan Pashu, nekoliko sati prije njegova početka. Potom se u crkvi sv. Josipa susreo s predstavnicima drugih kršćanskih Crkava i crkvenih zajednica.

Tijekom leta do SAD-a Papa je dvadesetak minuta odgovarao na novinarska pitanja, govoreći i o „vrućoj temi” – pedofilskim skandalima. Rekavši kako mu je „teško razumjeti” tako teške promašaje svećeničkog poslanja te kako se „srami”, upozorio je na tri načela na temelju kojih će se taj problem rješavati. Ponajprije, „apsolutno ćemo isključiti pedofile iz svete službe”. Drugi korak, koji zahtijeva pravednost, jest pomoći žrtvama pedofilije. I treće, valja učiniti sve što je moguće kako se takvo zlo više ne bi dogodilo. U vojnoj zrakoplovnoj bazi „Andrew” Benedikta XVI. dočekao je i sâm predsjednik George Walker Bush, što nikada nije učinio.

Znakovi nade i prijetnje evangelizaciji

Na Papin 81. rođendan dvanaest je tisuća uzvanika – također rekordan broj na primanjima državnika – sudjelovalo u službenoj ceremoniji Papina primanja na južnoj livadi Bijele kuće u srijedu 16. travnja. U Papinu je čast odjeknuo 21 počasni plotun, a vojni orkestar svirao je, osim tradicionalnih marševa, sakralne melodije kao i neizostavni „Glory Halleluja”. Navečer je Benedikt XVI. molio večernju molitvu s 350 američkih biskupa u glasovitom marijanskom Nacionalnom svetištu Bezgrešnog začeća. „Valja se opirati svakome nagnuću koje vjeru želi svesti na privatnu datost”, rekao je Papa biskupima, pitajući se kako je moguće nedjeljom ići na misu a preko tjedna se „baviti poslovima ili medicinskim postupcima koji nisu u skladu s vjerom”, ili pak „ignorirati ili iskorištavati marginalizirane”, ili ne poštivati katolička moralna načela na području spolnosti ili zaštite života. Među „znakovima protivnima evanđelju” jest i spolno zlostavljanje maloljetnika, koje je Papa nazvao „razlogom duboke sramote”.

Molitva sa žrtvama spolnoga zlostavljanja

U četvrtak 17. travnja Papa je slavio misu na Nationals-stadionu. Popodne je u „Katoličkom američkom sveučilištu” (jednome od najprestižnijih u zemlji) susreo predstavnike brojnih katoličkih sveučilišta, koje je pozvao da u svojem radu snažnije ističu katolički identitet. Navečer toga dana susreo se, u Kulturnome centru „Ivan Pavao II.”, s 200 predstavnika drugih religija, te posebno s predstavnicima židovske zajednice kojima je čestitao skorbu Pashu. U petak 18. travnja Papa je govorio pred više od 3.000 predstavnika zemalja u Općoj skupštini Organizacije ujedinjenih naroda u povodu 60. obljetnice izglasavanja te deklaracije.

M. K.

Lažno prozivanje Katoličke Crkve

Teške klevete na račun Katoličke Crkve i njezinog djelovanja kako u prošlosti tako i danas iznesene su 20. travnja u službenim govorima na komemoraciji 63. obljetnice proboja iz logora Jasenovac.

Tajnik Svete Stolice za odnose s državama nadbiskup Dominique Mamberti za svog boravka u Bosni i Hercegovini susreo se 29. travnja s predsjednikom Vlade Federacije BiH dr. Nedžadom Brankovićem. Prenoseći poruku pape Benedikta XVI., nadbiskup Mamberti kazao je kako zemlje poput Bosne i Hercegovine, u kojima ljudi različitih nacionalnih i vjerskih pripadnosti stoljećima žive u koegzistenciji, mogu poslužiti kao primjer cijelom svijetu i sada i za budućnost. Tijekom susreta tajnika Svete Stolice za odnose s državama nadbiskup Dominique Mamberti sastao se s biskupima Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine 28. travnja u nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu. Na susretu ga je banjolučki biskup dr. Franjo Komarica upoznao sa stanjem u svojoj dijecezi. Podsjetio je na riječi koje je izrekao papa Ivan Pavao II. 13. travnja 1997. u Sarajevu biskupima Biskupske konferencije BK BiH, pozivajući ih „da dižu proročki glas te ukazuju na nasilja, raskrinkavaju nepravde, nazivaju zlo pravim imenom i svim zakonitim sredstvima brane povjerene im zajednice“. Tajnik Svete Stolice za odnose s državama nadbiskup Dominique Mamberti, u pratnji apostolskog nuncija u BiH nadbiskupa Alessandra D'Errica sastao se s brojnim državnim dužnosnicima.

U sarajevskoj katedrali Srca Isusova misno slavlje u ponedjeljak 28. travnja predvodio je tajnik Svete Stolice za odnose s državama nadbiskup Dominique Mamberti uz suslavlje nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića, apostolskog nuncija u BiH nadbiskupa Alessandra D'Errica, svih biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine te brojnih svećenika. Sudjelovali su i brojni diplomati i predstavnici vlasti koji su katolici. U prigodnoj propovijedi nadbiskup Mamberti je podsjetio kako je „sluga Božji Ivan Pavao II., čim je došao u ovaj izmučeni grad izrazio radost da je

ovdje s vama, da vas vidi i da vam govori, nakon što je izdaleka s tolikom patnjom dijelio vaše stradanje, za vrijeme žalosnoga razdoblja nedavnoga sukoba. I podsjetio je sve, u srcu vašega glavnog grada, kako instinkt osвете mora prepustiti korak oslobađajućoj snazi oprost, da dođe kraj pretjeranim nacionalizmima i posljedičnim etničkim sporovima“, podsjetio je nadbiskup Mamberti. U sklopu službenoga posjeta Bosni i Hercegovini ugledni gost posjetio je 28. travnja u pratnji apostolskog nuncija u BiH nadbiskupa Alessandra D'Errica i suradnika sjedište Među-religijskog vijeća u Bosni i Hercegovini. Na susretu su sudjelovali predsjednik Vijeća reis-ul-ulema Islamske zajednice u BiH dr. Mustafa Cerić te članovi vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić i predsjednik Jevrejske zajednice BiH Jakob Finci. Za boravka u službenom posjetu nadbiskup Dominique Mamberti susreo se u nedjelju 27. travnja u franjevačkom samostanu u Mostaru s Upravom Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM. Predvodio je u mostarskoj katedrali svečano misno slavlje uz mjesnog biskupa Ratka Perića.

Svečanim misnim slavljem koje je predvodio šibenski biskup Ante Ivas u ponedjeljak 28. travnja proslavljena je 453. obljetnica posvete šibenske katedrale sv. Jakova.

Dodijeljene novinarske nagrade

Upravni odbor Hrvatskoga društva katoličkih novinara na svome zasjedanju 28. travnja dodijelio je na temelju pristiglih prijedloga nagradu za životno djelo i novinara godine, te počasne nagrade. Nagradu za životno djelo dobio je dugogodišnji urednik kršćanske obiteljske revije „Kana“ Albert Turčinović. Nagrada za novinara godine dodijeljena je dugogodišnjem uredniku lista mladih „MI“, katoličkom novinaru i publicistu

don Anđelku Kačunku. Počasna nagrada u povodu 40. obljetnice neprekidnoga izdavačko-novinarskog djelovanja dodijeljena je Kršćanskoj sadašnjosti te mjesečniku hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj „Živa zajednica“ u povodu 30 godina izlazenja.

U povodu 10. obljetnice djelovanja Centra za promicanje socijalnog nauka Crkve Hrvatske biskupske konferencije održana je 25. travnja svečana akademija u dvorani Vijećnice Nadbiskupskoga pastoralnog instituta.

Nedopustivo blaćenje Crkve

U povodu teških kleveta na račun Katoličke Crkve i njezinog djelovanja kako u prošlosti tako i danas, koje su iznesene 20. travnja u službenim govorima na komemoraciji 63. obljetnice proboja iz logora Jasenovac, priopćenjem se 21. travnja oglasio Tiskovni ured Hrvatske biskupske konferencije. Umjesto polemike s izrečenim optužbama na priopćenju se podsjeća na riječi kardinala Josipa Bozanića, tadašnjeg predsjednika HBK, izrečene na Bleiburgu 13. svibnja 2007. godine, kako „ljudi koji su pripadali komunističkom režimu ili ostali zaslijepljeni njegovom propagandom, i koji ne žele biti oslobođeni istinom... prozivaju Katoličku Crkvu, njezine pastire i vjernike na sličan način na koji su to činili i u ono doba“.

Zagrebački nadbiskup i potpredsjednik Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) kardinal Josip Bozanić primio je u srijedu 23. travnja ministra vanjskih poslova i europskih integracija Gordana Jandrokovića u Nadbiskupskome dvoru u Zagrebu. Kardinal Bozanić ujedno je i predsjednik novoosnovane Komisije Hrvatske biskupske konferencije za odnose s Europskom unijom. U podužem prijemu razgovaralo se o pitanjima vezanim za odnos Crkve i međunarodnih institucija, ističe se u priopćenju iz Ureda Zagrebačke nadbiskupije za odnose s javnošću.

A.O.

RAZGOVOR S GOJKOM BORIĆEM U POVODU OBJAVLJIVANJA NJEGOVE KNJIGE „HRVAT IZVAN DOMOVINE – SJEĆANJA POLITIČKOG EMIGRANTA“

Iznošenje mišljenja o hrvatskoj

Nedavno je predstavljena nova knjiga novinara i književnika Gojka Borića pod nazivom „Hrvat izvan Hrvatske – Sjećanja političkog emigranta“, Naklada Pavičić, Zagreb, 2007., u Mainzu, Berlinu, Duisburgu, Koblenzu i Frankfurtu. Bio je to povod razgovora za „Živu zajednicu“ na koji se Gojko Borić rado odazvao. Knjiga se može nabaviti na adresi: Gojko Borić, Elbergstr. 39, 50939 Köln, po cijeni od 15 eura.

Snimio: A. Polegajbić



Živa zajednica: Kao splitski đak u bivšoj državi pripadali ste neformalnoj skupini mladih oporbenih intelektualaca katoličke orijentacije, koji su pokušali objavljivati časopis „Kritiku“, ali je to spriječila jugoslavenska tajna policija (Udba). Sjećate li se nekih posebnih trenutaka iz toga vremena?

Gojko Borić: Kako ne. Bilo je tu šaljivih ali i opasnih trenutaka. Šaljivi su bili kad smo išli skupljati novac za časopis po raznim poduzećima pa samo tako došli u splitski brodogradilište (čuvani Škver) gdje nas je primio Ante Jurjević Baja, (po njemu je Split bio „preimenovan“ u Bajinu Baštu) koji nam je obećao da će nam dati „šolde“ ako u časopisu budemo opisivali „epopeju naše narodno-oslobodilačke borbe“, na što smo mi pristali, ali ni slova o tome nismo napisali. Opasna je bila epizoda kad smo držali Književnu večer u Kulturnom klubu na splitskom narodnom Trgu (Pjaci šinjora) pa su nas napali skojevci ne samo grubim riječima nego i šakama, pozvavši miliciju koja je spriječila ulazak ostalima u prostorije jer da se tu „održava opasna literarna provokacija“. Ipak smo izašli iz dvorane „neoštećeni“ zahvaljujući fizičkoj snazi nekih sudionika.

Bijeg preko granice

Žz: Godine 1954. s trojicom istomišljenika bježite preko Karavanki u Austriju. Kako ste doživjeli te trenutke?

Gojko Borić: Bila je to kombinacija lukavosti i mladenačke bezbrižnosti.

Došli smo u Sloveniju kao planinari tako da nas špijuni nisu opazili prije granice. Netko nas je savjetovao da kupimo dva kilograma crvene samljevene paprike koje smo, penjuci se na najveći vrh karavanki Stol, bacali iza sebe kako bismo uništili njih graničarskim psima, što nam je i uspjelo. No zasluga je to bila i naših anđela čuvara jer je naš bijeg unatoč mrklima noći i planinskim preprekama prošao besprijekorno. Od tada vjerujem u anđele čuvere.

Žz: U Grazu ste započeli studij arhitekture, ali ste se od prvih emigrantskih dana najviše bavili književnošću, novinarstvom i politikom. Suosnivač ste i „Nove Hrvatske“ u kojoj ste i surađivali. Kako je bilo u to vrijeme djelovati u emigraciji?

Gojko Borić: Moja je neizmjerena želja uvijek bila pisati i samo pisati, u početku književne kritike i osvrte. Već sam prije dolaska u Graz, u izbjegličkom logoru Astenu kraj Linza, stupio u vezu s legendarnim osnivačem i urednikom „Hrvatske Revije“ Vinkom Nikolićem, a u Grazu sam napisao prvi tekst o književnim zbivanjima u Jugoslaviji koji je „Revija“ odmah objavila. Moje političke simpatije su tada bile u korist Hrvatskoga Narodnog Odbora što ga je predvodio dr. Branko Jelić, starčevićanac koji se razočarao u Pavelića. Njega su Britanci „oteli“ s broda u Gibraltaru, te interirali u svojoj zemlji, pa se nije kompromitirao u NDH. No i on je pri kraju života skrenuo s ozbiljne politike u

pustolovinu očičukanja sa Sovjetima. Moje prve novinarske radove objavio sam u Jelićevoj „Hrvatskoj Državi“ koju je tada u Madridu uređivao Luka Brajnović, katolički novinar i pjesnik, kasnije profesor na Sveučilištu u Pamploni čije ime nosi ugledna žurnalistička nagrada „Premio Brajnovich“ u Španjolskoj. Od tada sam pisao pod pseudonimom Hrvoje Vukelić.

Ponosni na vjerske emisije

Žz: Više od tri desetljeća radili ste kao novinar na njemačkoj radijskoj postaji za inozemstvo „Deutsche Welle“, a prije odlaska u mirovinu bili ste ravnatelj Hrvatskoga uredništva. U kojoj je mjeri tada bilo moguće odašiljati istinu o Hrvatskoj i koji su se pritom javljali problemi?

Gojko Borić: Na Radijsku postaju „Deutsche Welle“ došao sam na poziv ravnatelja Emisija za Jugoslaviju (Jugoslawien-Dienst) dr. Drage Matkovića, bivšeg konzula NDH u Beču. Premda je naša Sekcija nosila ime Jugoslavije, ona je bila podijeljena na hrvatsko, srpsko i slovensko, te kasnije makedonsko uredništvo koji su bili glade jezika i sadržaja potpuno auto-

emigraciji u Europi

nomni. „Deutsche Welle“ je bila ustanova javnog prava kao i ostale njemačke RTV postaje, ali ju je financirala njemačka Savezna vlada. Prema Statutu „Deutsche Welle“ mi smo trebali izvještavati o zbivanjima u Njemačkoj i svijetu i o mišljenjima njemačke javnosti o svim problemima zemlje i svijeta. U početku su gotovo svi prilozi bili prevedeni s njemačkog na hrvatski, kasnije smo mi u povećanoj mjeri bili autori izvješća, reportaža i komentara. Odgovorni urednici su bili Nijemci, neki bolji, neki gori. Bilo je među njima i „jugofila“ s kojima smo se morali boriti glede sadržaja i čistoće hrvatskoga jezika. O tome ima dosta štiva u mojoj knjizi. Kad sam postao ravnateljem Hrvatskog uredništva, dakle nakon raspada Jugoslavije, sloboda djelovanja bila je vrlo velika. Ali i prije smo dosta učinili. Citirali smo naveliko njemački tisak u kojemu su tada djelovali izraziti kritičari komunističke Jugoslavije, kao Hans Georg Reissmüller, Carl Gustaf Ströhm i Viktor Meier, da spomenem najvažnije. Posebno smo ponosni na naše vjerske emisije na Božić, Uskrs, Svi Svete itd., u kojima su sudjelovali kardinali Kuharić i Šeper, nadbiskupi Franić i Oblak, naši misionari iz Frankfurta, Kölna, Münchena, Stuttgarta itd. Ali i jedan hodža iz Nürnberga koji nam je redovito slao poruke za Ramazan i Kurban Bajram. Muslimane smo smatrali Hrvatima, barem po podrijetlu.

Javne i tajne veze s domovinom

Žz: Godine 1990. prvi ste put nakon odlaska u emigraciju posjetili domovinu, a već tada ste surađivali i u brojnim domovinskim listovima i časopisima. Kakav je bio susret s domovinom? Je li bilo i razočarenja?

Gojko Borić: Riječ razočaranje nerado rabim. Znao sam donekle što me čeka u domovini jer sam još za vrijeme Jugoslavije održavao javne, ali i tajne veze s nekim poznatim ljudima u

Hrvatskoj. Primjerice, tajno sam se dopisivao s dr. Franjom Tuđmanom, pa sam po prilici dobio uvid u njegov, nazovimo ga, politički temperament i njegovu životnu filozofiju. Kad je s krivotvorenom putovnicom, deset godina prije nego što je dobio službeni „pasoš“, putovao po Europi, prenoćio je u mom stanju, gdje se skupina oko „Poruke slobodne Hrvatske“, (tada u osnivanju) našla s njime u plodnim razgovorima. Djelovao je mudro i umjeren. No kasnije je, došavši na vlast,

Moja je želja bila da opišem svoj život političkoga emigranta i iznesem svoja subjektivna mišljenja o hrvatskoj emigraciji u Europi, da razbijem neke stereotipe i lažne legende, da bez pardona kritiziram one koji su „hohštaplirali“ po izbjeglištvu, vjerojatno kao strani ili jugoslavenski agenti.

postao drukčiji. I o tome će čitatelj dobiti podrobniji uvid u mojoj knjizi.

Žz: Predsjednik ste Hrvatskoga kulturnog društva „Colonia croatica“, a uređujete i internetski „Bulletin“. Zašto ste se, iako ste u mirovini, i dalje odlučili živjeti u inozemstvu?

Gojko Borić: To je vrlo delikatno pitanje koje zahtijeva mnogo više prostora nego što ga imamo na raspolaganju. Ako bih odgovor pojednostavnio do krajnjih granica, mogao bih odgovoriti da iz Hrvatske nisam dobio nijednu ozbiljniju ponudu da radim u svojoj struci, osim jedne, a nju nisam prihvatio jer je radno mjesto bilo previše povezano s Državom. Imao sam dosta pozitivnih, ali i nešto manje negativnih iskustava u svojoj novinarskoj suradnji s hrvatskim publikacijama. O tome ima prilično mnogo „materijala“ u mojoj knjizi. Predsjedanje u hrvatskom kulturnom društvu „Colonia croatica“ (Köln) preuzeo sam u vrijeme kad se ono nalazilo u krizi i sa željom da oživi njegovo djelovanje tako da na naša predavanja pozivamo i nje-

mačke prijatelje, što nam je djelomično uspjelo, ali još se nalazimo u fazi stjecanja novih iskustava.

Važnost vjere u životu

Žz: Uz knjigu „S inozemnog vidikovca“ autor ste i nedavno objavljene knjige „Hrvat izvan domovine – Sjećanja političkog emigranta“. Koji su prvotni razlozi njezina objavljivanja?

Gojko Borić: Tekst knjige „Hrvat izvan domovine ...“ nastao je poslije objavljivanja serijala „Iza kulisa emigrantske politike“ što je prije tri godine mjesec dana izlazio u „Vjesniku“. Ponudio sam nakladniku Josipu Pavičiću proširenje toga štiva sadržajem i vremenskim razmakom od 1938. do 2000. godine. Moja je želja bila da opišem svoj život političkoga emigranta i iznesem svoja subjektivna mišljenja o hrvatskoj emigraciji u Europi, da razbijem neke stereotipe i lažne legende, da bez pardona kritiziram one koji su „hohštaplirali“ po izbjeglištvu, vjerojatno kao strani ili jugoslavenski agenti. Možda sam u nečemu i pretjerao, kritika je dosad uglavnom bila pozitivna, ali nekad i preoštra, posebice iz ekstremno nacionalističkih krugova. Kritičari posebno hvalje jednostavnost stila i otvorenost sadržaja. Hvala svima, pa i onima koji me kude. Nagovaram sve pismenije emigrante da objave svoja sjećanja tako da nam se ne dogodi kao što nam se dogodilo da je prof. Ivo Goldstein u svojoj „Hrvatskoj povijesti“ od nekih 600 stranica „posvetio“ našoj političkoj emigraciji samo 75 redaka od kojih su desetak potpuno neispravni.

Žz: I za kraj, koje značenje ima vjera u Vašem životu?

Gojko Borić: To je jedno vrlo intimno pitanje. Nisam uvijek bio vjernik već sam postao vjernikom, ponovno naglašavam zahvaljujući svome odelu čuvaru koji mi je otvorio put u slobodu i bolji unutarnji i vanjski život nekoliko puta. Kad su me jednom na vijećanju Hrvatskoga helšinskog odbora, onda pod vodstvom Ivana Zvonimira Čička, provokatorski pitali što sam, odgovorio sam: najprije sam čovjek kao i svi ostali ljudi, zatim kršćanin, katolik, ali mogao sam biti i pravoslavac i musliman, jer Borića ima i među njima, i na trećem mjestu sam Hrvat... Vjera za mene mnogo znači.

Razgovarao: Adolf Polegubić

LURD

Hodočašće Hrvata o 150. obljetnici

Na hodočašću se okupilo više od 5000 Hrvata katolika uglavnom iz Njemačke, Švicarske, Francuske i Nizozemske.

Hrvati katolici iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica, njih više od 5000 uglavnom iz Njemačke, Švicarske, Francuske i Nizozemske,

čajašće bude osmišljeno. To je poruka i današnje svetkovine. To je poruka i našeg dolaska u ovo svetište. Od nas se traži jednostavnost i otvorenost i to

da Majci Božjoj Lurdske izrekao je fra Petar Klapež, koji je hodočasnicima zahvalio na velikom odazivu. Inače, samo iz HKM Frankfurt je hodočastilo 260 vjernika. Misnom slavlju pribivao je i kapetan hrvatske nogometne vrste Niko Kovač.



Vjernici posebno rado mole pred Gospinom špiljom

Na hodočašću je bio i kapetan Niko Kovač

Znak narodima

U petak 2. svibnja misno slavlje u jutarnjim satima ispred Gospine špilje predvodio je dušobrižnik u HKM Stuttgart-Bad Cannstatt fra Josip Repeša u

zemske, hodočastili su od srijede 30. travnja do nedjelje 4. svibnja u najpoznatije na svijetu marijansko svetište Lurd u povodu 150. obljetnice ukazanja.

Misno slavlje na svetkovinu Uzašašća, u četvrtak 1. svibnja, u punoj crkvi sv. Bernardice predvodio je voditelj Hrvatske katoličke misije Singen-Villingen fra Dinko Grbavac u zajedništvu s voditeljem HKM Frankfurt fra Petrom Klapežom, voditeljem HKM Bern fra Gojkom Zovkom, voditeljem HKM Mülheim a.d. Ruhr fra Vidanom Miškovićem te s oko 40 svećenika te uz asistenciju stalnog dakona.

Susret neba i zemlje

O. Grbavac je u propovijedi kazao kako je hodočasnike iz raznih krajeva u Lurd dovela prisutnost Kristova, koja čovjeka nosi, koja ga vodi, preko koje ostvaruje svoj životni cilj i svoje životno poslanje. „Danas smo hodočasnici, ljudi koji putuju. Došli smo ovdje na ovaj susret neba i zemlje. Ovdje gdje milijuni dolaze kako bi se utekli Gospi da ih vodi prema cilju. Donesimo danas odluku da ne budemo licemjerni, kako bismo pronašli vremena za sebe. Ako pronađemo vremena za sebe, pronaći ćemo ga i za druge. Važno je da ovaj moj hod, ovaj moj put, ovo moje životno hodo-

otvorenost prije svega radi onoga što daje smisao našem hodočašću, a to je Svetinja koja nas ujedinjuje, otvara srce i liječi rane“, kazao je te je pozvao vjernike neka se tijekom dana na hodočašću ne boje zaplakati, iznijeti svoje bolesti, poteškoće, životne križeve. „Majka će nas Božja čuti i voditi prema svome Sinu kojemu smo dužni biti svjedocima i to ponajprije svojim životom kako bi oni koji nas susretnu mogli reći da kao kršćani živimo svoju vjeru. Ne zaboravimo također moliti za obraćenje grješnika. Neka današnji dan bude početak istinskog življenja u našem životu i to bez licemjerja, sebičnosti, uljepšavanja, u potpunom predanju koje jedino može uroditi istinskim blagoslovom, mirom i ispunjenjem.“ Posvetu hrvatskog naro-



zajedništvu s više od 40 svećenika i asistenciju stalnog dakona. O. Repeša je u nadahnutoj propovijedi kazao: „Kada je Bog odlučio izvesti narod izraelski iz Egipta, onda se objavio sluzi svome Mojsiju u gorućem grmu na brdu Sinaju. Kada je Mojsije želio upoznati koja je tajna tog grma koji gori, a ne izgara čuo je glas neka ne prilazi jer da je to mjesto na kojem boravi sveto. I mi se da-



Za vrijeme mise u bazilici sv. Krunice. Sudjelovalo je više od 40 svećenika.



Lurdskih ukazanja



Veselo je bilo pri povratku kućama

Na kraju za uspomenu zajednička fotografija hrvatskih hodočasnika

nas nalazimo ovdje na mjestu na kojem se nešto slično dogodilo prije 150 godina, kada je Gospodin preko službenice svoje Blažene Djevice Marije dao znak narodima preko službenice Bernardice koja je također znatiželjno željela vidjeti što se to događa. Umjesto znatiželje dobila je zadatak da klekne i moli jer je to mjesto na kojem je boravila sveto. Mojsije je dobio deset Božjih zapovijedi da izvede narod iz Egipta. Jednako tako Gospodin je preko naše Gospe odlučio izvesti narod prije 150 godina iz mnogih svojih zabluda, iz svojih samodostatnosti. Želio im je reći neka se probude jer Bog na svakoga računa još više i jače. Kao što je Mojsije imao deset Božjih zapovijedi, tako je i Blažena Djevica Marija potvrdila ono što je Crkva naučavala da je Bezgrješno začeće. Imamo danas na ovom svetom mjestu grm koji ne sagorijeva, grm ljubavi Božje, grm u kojem svaki plamen može nas uspavane zagrijati. Nije li to svima izazov da ne živimo samo od blage uspomene, od trenutka hvaljenja da smo bili u Lurdu, da smo nešto čuli, da smo nešto vidjeli ili kupili. Bog od nas više očekuje, a to je da se probudimo. Očekuje iznad svega da svoj život promijenimo na nešto bolje. Možemo li to uspjeti? Svojim snagama sigurno ne. Ako to uspijemo uz pomoć Božju, onda Lurd neće biti samo ograničen na samo ovo sveto mjesto. Prijeći će u naše obitelji, u naše razgovore, susrete. Zato danas kleknimo na ovome svetom mjestu. Izujemo svoje cipele, ostavimo svoju oholost i poslušajmo

Božju riječ. Oslušujmo ono što nam Bog želi reći i danas i uvijek."

Misno slavlje u subotu 3. svibnja u bazilici sv. Krunice predvodili su delegat za hrvatsku pastvu u Švicarskoj voditelj HKM Solothurn dr. fra Šimun Šito Ćorić i voditelj HKZ Heilbronn fra Radovan Ćorić koji su ujedno animirali i pjevanje. U koncelebraciji je bilo više od 40 sećenika uz asistenciju stalnog dakona.

Potrebna je promjena

O. Šimun Ćorić je u propovijedi kazao kako su hodočašća potrebna da se vjernici mijenjaju. „Ne može čovjek vječno ići na hodočašća, a da se u njemu ne dogodi promjena. Stoga je neprestano potrebno usklađivati život i vjeru. Ima kršćana koji vrše sve propise, ali ne postaju kvalitetniji, a to ne pomaže Božjem kraljevstvu.

Kraljevstvo Božje izgrađuje onaj koji živi po vjeri. Pritom je važno iskreno življenje svoje vjere. Ovo hodočašće neka svima bude poticaj da se odavde u svoje sredine ne vratimo isti. Potrebno je moliti kako za tjelesno tako i za psihičko zdravlje. Svatko od nas ima svoju nutarnju muku. Neka nas Bog liječi od svih strahova", istaknuo je. Misno slavlje završilo je pjesmom „Bože, čuvaj Hrvatsku“.

Hrvati katolici su zajedno s drugim vjernicima sudjelovali u večernjem ophodu sa svijećama moleći krunicu i pjevajući. Imali su prigodu sudjelovati u ispovijedi, klanjanju pred Presvetim te pobožnosti križnoga puta. Imali su također prigodu i za osobne molitve, a razgledali su i rodnu Bernardčinu kuću. Također su iskoristili trenutke i za zajedničko fotografiranje.

Tekst i snimci: Adolf Polegubić



Crkva sv. Bernardice bila je ispunjena do posljednjeg mjesta

HEUSENSTAMM KOD OFFENBACHA: 17. HRVATSKI FOLKLORNI FESTIVAL

Pjesmom i plesom kroz domovinu

Na festivalu je nastupilo 27 hrvatskih folklornih skupina iz 27 hrvatskih katoličkih misija i zajednica iz Njemačke.

Sedamanesti po redu hrvatski folklorni festival na kojem je nastupilo 27 hrvatskih folklornih skupina iz 27 hrvatskih katoličkih misija i zajednica iz Njemačke održan je u subotu 12. travnja u Kulturnom i sportskom centru „Martinsee“ u Heusenstammu kod Offenbacha, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta.

Na početku je izvedena hrvatska himna. U Službi riječi sudjelovala je skupina mladih iz Hrvatske katoličke misije Offenbach pod vodstvom voditelja misije fra Mladena Marića i pastoralnog referenta Zvonka Orlovića. Kratki nagovor održao je delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić.

Slijedili su pozdravni govori. Sudionicima festivala i drugim okupljenima, kojih je bilo više od tisuću, najprije se obratio referent za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika Biskupije Limburg Werner Heukäuffer, koji je okupljene pozdravio i u ime referenta za strance Biskupije Mainz Bernda Krämera. „U vremenu kada svaka institucija ima problema s zauzetošću svojih članova, a prosječna starosna dob se povećava, hrvatske zajednice su pokazatelji da taj razvoj nije pravilo za sve. I dalje postoji zanimanje i oduševljenje koje proizlazi iz nastojanja. Iako su članovi skupina morali mnogo truda uložiti u probe, današnji folklorni festival pokazuje da se žrtva isplatila jer samo je tako bilo moguće ostvariti današnji dan.“

Generalni konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Frankfurta Petar Uzorinac je istaknuo kako ga raduje toliki natup hrvatskih folklornih skupina te kako taj broj iz godine u godinu raste. „Kad vidimo ove mlade koji s ponosom nose hrvatske narodne nošnje, ne možemo ostati ravnodušni.“ Ravnateljica Hrvatske matice iseljenika Danira Bilić je kazala: „Zaista mi je veliko zadovoljstvo što vas sve zajedno mogu pozdraviti u ime svih djelatnika Hrvatske matice iseljenika

ne, vrijednosti i nadanja hrvatskoga čovjeka. Još i danas se možemo podičiti neizmjenim bogatstvom našega folklor. Po njemu nas prepoznaju u svijetu, kroz njega pokazujemo i svoju kulturnu tradiciju i hrvatski identitet“, kazala je, pritom podsjetivši kako u svijetu postoji više od 200 hrvatskih folklornih i tamburaških skupina. Pozdravnu riječ u ime Hrvatske katoličke misije Offenbach, na čijem se području održao festival, uputio je voditelj misije fra Mladen Marić. Kazao je ka-



Članovi prosudbene komisije: prof. Vidoslav Bagur i prof. Srebrenka Šeravić (desno)

kao i u svoje osobno ime. Hrvatska matica iseljenika već duži niz godina različitim programima pomaže hrvatskim folklornim i tamburaškim skupinama potičući ih da ustraju u čuvanju i predstavljaju hrvatske narodne kulture u zemljama koje su im pružile novi dom. Hrvatska tradicijska kultura, plesovi, glazba, narodne nošnje i narodni običaji naše su nacionalno blago koje se stvaralo kroz stoljeća i u koje su utkana sva znanja i iskustva, vješti-

ko je to u prvom redu dan naših mladih koji je posebno istaknuo njihovu aktivnost i zalaganje koji se tijekom cijele godine druže i vježbaju. „Mlade, koji će sutra zračiti zdravim, radišnim i moralnim duhom, treba i naša Crkva i društvo. Bez mladosti koja je odgovorna, samosvjesna, koja je spremna na odricanje, nema prave i sretno budućnosti. Kad vidimo pred sobom ovako poletne i vesele mlade, imamo puno pravo s dosta optimizma gledati u





Festival je otvorio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić

budućnost naših zajednica i nadati se da će se u lijepom svjetlu predstavljati hrvatsko ime i hrvatski rod."

Delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić je prije otvorenja festivala istaknuo: „Draga hrvatska mladeži, dragi folkloriši i folklorišice, cijenjeni kolege svećenici, časne sestre i pastoralni suradnici, učitelji, voditelji folklornih skupina i roditelji! Dok vas sve promatram u ovolikom broju zahvaljujem Bogu što ste prihvatili naš poziv i došavši iz svih dijelova Njemačke donijeli nam zvuke domovine, njezine pjesme, plesove, svirku i lijepe starinske običaje. Uistinu se radujem što na ovogodišnjem, sedamnaestom Folklornom festivalu hrvatskih katoličkih misija sudjeluje čak dvadeset i sedam folklornih skupina, dvije više nego u 2007. godini. Budimo zadovoljni i ponosni jer ovaj naš Festival iz godine u godinu okuplja sve veći broj folklornih skupina, postaje sve značajniji i snažno utječe na naše zajedništvo i osjećaj pripadnosti hrvatskome narodu i njegovoj neizmjerljivo bogatoj kulturnoj baštini. Nije niti jednostavno niti lako stvoriti folklornu skupinu, okupiti plesače i svirače, odje-



Splet iz Slavonije i Baranje na gajdama je izveo Stjepan Vuletić iz Münchena

nuti ih u narodne nošnje i prirediti program. U sve to je uloženo mnogo truda, znanja, vremena, strpljenja i ljubavi i stoga vam, dragi naši mladi folkloriši, od srca zahvaljujem i čestitam. Provedite nas danas pjesmom i plesom kroz sve dijelove Hrvatske i Bosne i Hercegovine, uživajte u programu i lijepom zajedničkom druženju!"

Slijedio je nastup folklornih skupina iz sljedećih hrvatskih katoličkih misija i zajednica. HKZ Ludwigsburg je izvela Zagorske drmešare, HKM Main-Taunus/Hochtaunus Baranjske plesove, HKM Nürnberg kola i plesove iz okolice Travnika, HKZ Stuttgart-Bad Cannstatt Bizovačko kolo „Oj širite se široki rukavi“, HKZ Ulm plesove iz Podravine „Lepa Anka kolo vodi“, HKM Dortmund Posavske plesove, HKM Freiburg-Bad Säckingen plesove iz Slavonije „Logovac“ i ples „Igra kolo“, HKM Hannover Vrličko kolo, HKM Mainz Baranjske plesove, HKZ Sindelfingen Prigorska kola i plesove, HKM Darmstadt Posavske plesove, HKM Ennepetal-Lüdenschheid Baranjske plesove, HKZ Gaggenau (Mittelbaden) Splet slavonskih kola, HKM Wiesbaden plesove iz Posavine, HKM Mülheim a.d. Ruhr Vrličko kolo, HKM Essen Baranjske plesove, HKZ Vaihingen plesove iz Slavonije, HKZ Esslingen Običaje i plesove iz Baranje, HKZ Duisburg Ličko kolo, HKM Wuppertal Međimurske plesove, HKM Berlin hercegovački „Lindo“, HKM Frankfurt uz pratnju tamburaša iz Šiljakovine plesove iz Banovine, HKZ Filderstadt ples iz Podravine „Kalino-

vac“, HKM München splet baranjskih plesova „Maramica na tri čoška grane“, HKM Köln plesove i pjesme iz zapadne Hercegovine „Kamen goro prozeleni rano“, HKM Düsseldorf kolo iz Slavonije „Pod Požegom zelena livada“ i HKM Offenbach posavska kola i plesove. Nakon festivala splet iz Slavonije i Baranje na gajdama je izveo Stjepan Vuletić iz Münchena.

Na kraju su predstavnicima skupina zlatne medalje uručili delegat o. Bebić, generalni konzul Petar Uzořinac i ravnateljica Danira Bilić. Počasne zlatne medalje uručene su ravnateljici Daniri Bilić, voditeljici programa, voditeljici na Hrvatskom radiju Sanji Brajković i vlasnicima restorana obitelji Vuko na uspješnoj suradnji. U ime prosudbene komisije u kojoj su bili prof. Srebrenka Šeravić, voditeljica odjela za kulturu Hrvatske matice iseljenika i prof. Vidoslav Bagur, istraživač hrvatske tradicijske kulture koji je zabilježio veliki broj hrvatskih plesova, pjesama i običaja na terenu, stručno-umjetnički savjetnik Međunarodne smotre folkloru u Zagrebu i mnogih drugih folklornih manifestacija u Hrvatskoj, nekoliko riječi kazao je prof. Bagur. „Kod skupina ima mnogo napretka i ugodno sam iznenađen. Najvažnije je da smo danas ovdje bili zajedno i osjećali se kao jedan narod.“ Prof. Bagur i prof. Šeravić su nakon festivala prigodnu stručnu i pobudnu riječ uputili svakoj skupini posebno.

Na kraju je delegat o. Bebić svima zahvalio na sudjelovanju, nakon čega je slijedilo fotografiranje uz pjesmu „Kriste, budi naša radost“.

U zabavnom programu nastupio je VIS „Domino“ iz Nürnberga.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić



Festival je započeo hrvatskom himnom



Piše:
Mihály
Szentmártoni,
S.J.

Marija – poruka Božje spasenjske ljubavi

Bez Marije nema istine o Utjelovljenju.

Nema sumnje da je Isus Krist središte kršćanskog duhovnog života. Crkva nam ipak svraća pogled na našem putu prema Isusu na njegovu Presvetu Majku, na Blaženu Djevicu Mariju, jer bez nje nema istinskog katoličkog duhovnog života. Njezin lik stoji pred nama kao garancija Božje vjernosti prema njegovoj izvornoj zamisli o čovjeku.

Marija u povijesti spasenja

Čini se da zanosni propovjednici rišu katkad takvu sliku o Blaženoj Djevičici Mariji u kojoj je teško ogledavati se, naime postavljaju pred svoje slušatelje Mariju kao ideal majčinstva i seksualnog morala. Njeno majčinstvo međutim nije poruka o tome kako bi trebala izgledati savršena majka, nego je čudesna i neshvatljiva objava Božje moći da obnovi i pomiri sve stvorenje po utjelovljenju. Marijino djevičanstvo je bilo dio ovog čuda. Maksim Ispovjednik ovako piše: „Budući da je ista osoba djevica i majka, to nanovo uspostavlja jedinstvo oprečnosti, budući da su djevičanstvo i rađanje oprečne stvarnosti i nitko ne bi pomislio da one mogu biti spojene po naravi.“ Bez Marije nema istine o utjelovljenju. Od najranijih kršćanskih vremena, kadgod se pojavila neka hereza s obzirom na Isusovu osobu, rješenje je bilo u potvrdi Marijinog bogomajčinstva. Jer ako izgubimo iz vida Boga, Marijin sin nije božanski. Ako izgubimo iz vida Mariju, Božji sin nije ljudski.

Marija uzor vjernika

Sva ljudska veličina Marije dolazi do izražaja u njevoj veličanstvenoj pjesmi „Magnifikat“. Nije važno, je li upravo ona ispjevala ili sastavila ovu pjesmu, ili je to bila liturgijska pjesma koja se inače pjevala u momentima velike radosti (u SZ Ana se zahvaljuje Bogu sličnim riječima za dar djeteta), pa je i Marija pronašla najboljim načinom da iskaže svoju radost i zahvalnost prema Bogu. Svakako ona je u tu pjesmu pretila sve svoje biće, svo-

je srce i svoje osjećaje. Magnifikat je pjesma srca koje je osjetilo Božji dar. Kad Bog govori čovjeku, čovjek ne može drugo, nego da pjeva i da trči po svijetu da podijeli svoju radost s drugima. Jer susret s Bogom ne može se sakriti. Mojsije je morao pokriti svoje lice nakon susreta s Bogom, jer se njegovo lice tako sjajilo da ljudi nisu mogli u nj gledati. I Marija pjeva, ide žurno k Elizabeti da s njom podijeli tajnu svoga srca, svoju radost i svoju zahvalnost. A ovu zahvalnost Marija je uspjela na čudesan način zbiti u jednu rečenicu: „Jer mi je Bog učinio velike stvari...“

Zaustavimo se jedan čas upravo na ovoj rečenici i promislimo, da i u našem životu ima toliko velikih stvari koje nam čini Bog. Pitanje je samo, ima li u nama dovoljno „marijanske duše“ da uočimo, vidimo i da primijetimo te velike stvari? Posvijestimo ovaj put samo dvije takve velike stvari u našem životu za koje bismo morali biti duboko zahvalni Bogu.

Život je Božji dar. Koliko puta ponavljamo ovu rečenicu, ovu osnovnu istinu, a da ipak ne propjevamo. A trebali bismo pjevati. Nećemo nikad moći shvatiti do kraja zašto zapravo postojimo. Jedini razlog za to jest Božja ljubav. Bog me je ljubio stoga me je stvorio i ako postojim, znači da me stvara iz dana u dan nanovo, da me uzdržava u životu, prema tome svaki čas moga života jest dokaz za to da me Bog ljubi. Svako jutro kad se probudimo mi bismo trebali kleknuti i zahvaliti Bogu za dar života.

U svijetu puno dobrih ljudi

Dobri ljudi oko nas su Božji dar. Nemojmo živjeti u predrasudi, da su oko nas samo zli i pokvareni ljudi. Ako svijet gledamo očima vjere, odjednom ćemo primijetiti da je svijet pun dobrih ljudi, koji rade za nas, koji nam čine život ljepšim. Sjetimo se samo nekih od tih ljudi: vozač autobusa koji vas svaki dan vozi na vaše radno mjesto, pekar koji je ispekao kruh dok smo mi još spavali, ljudi koji rade u električnoj centrali i paze da nam ne nestane stru-

ja... i tako redom: liječnici i učitelji, policajci i vatrogasci – broj tih ljudi od kojih naš život ovisi je ogroman. Zahvaljujemo li ikad, molimo li za njih, nastojimo li uzvratiti njihovu dobrotu? Marijina zahvalna pjesma je pjesma optimizma, ljubavi, vjere. To su zapravo tri vrednote koje današnji svijet jako treba. Treba nam optimizma da shvatimo kako je vrijedno živjeti, jer živimo na Božjem dlanu. Treba nam ljubavi, da shvatimo da smo odgovorni jedni za druge. Treba nam vjere da shvatimo da povijest u konačnici ipak slijedi putanje Božje zamisli.

„Blago onoj koja povjeroval“ – tim riječima uzvraća Elizabeta Marijin pozdrav. Bila je Marijina čvrsta vjera koja joj je omogućila da prepozna i da prihvati Božju prisutnost u svom životu. Vjera je prva i temeljna kršćanska krepost. Bez vjere nitko ne može vidjeti i prepoznati Božje djelovanje u svom životu. Kad Drugi Vatikanski Sabor govori o ulozi Marije u našem životu, onda na prvom mjestu ističe upravo njezinu vjeru.

„Bilo je lako njoj – mogao bi netko reći – ta ona je živjela s Isusom koji je bio pravi Bog“. No nije tako. Za Mariju je bilo možda još teže prepoznati i vidjeti u Isusu Boga, nego što je to nama. Ona je morala sama proći put vjere, dok iza nas stoji svjedočanstvo dvije tisuće godina i milijuna svetaca i mučenika. Sjetimo se samo nekih momenata toga puta vjere: Marija je u Betlehemu držala u ruci malenog djeteta, potpuno jednakog svoj djeci ovoga svijeta – i trebala je vjerovati da drži u naručju Stvoritelja neba i zemlje. Marija je vjerovala. Marija je na Kalvariji vidjela izmučenog čovjeka kako umire na križu – i morala je vjerovati da je taj čovjek Bog svih ljudi, života i sudbina. Marija je vjerovala. Bog je prisutan u životu svakog od nas, samo moramo imati vjeru da ga prepoznamo. Istina, nije to uvijek lako; ni Mariji nije bilo uvijek lako. Neka nas ona, blagoslovljena zbog svoje vjere, nauči kako ćemo prepoznati Božju prisutnost u našem životu i povjeriti se potpuno Božjem vodstvu. ■

Vukovar – das Symbol des kroatischen Leidens

Sehr geehrte Leserinnen und Leser!

Vor einigen Tagen habe ich an der Feier zum Tag der Patrone St. Philippus und Jakobus der Stadt Vukovar teilgenommen. Die Begegnungen und die Wirklichkeit, die ich dort erleben konnte, haben mich dazu bewegt, den folgenden Text als Impuls für diese Ausgabe der Lebendigen Gemeinde zu verfassen.

an der Grenze zweier Welten, Kulturen und Zivilisationen.

Die Geschichte der vergangenen Jahre zeigt, dass sich die Kriegsleiden und Nöte für das kroatische Volk als eine Quelle der Ernüchterung, des neuen Aufschwungs und neuer Inspiration erwiesen haben. In den vergangenen Tagen hatte ich die Gelegenheit, mich in

chem Gottvertrauen ihre noch nicht verheilten Wunden tragen. Wenn man sich fragt, woher sie diese Kraft schöpfen, so stellt man bei genauerer Betrachtung fest, dass sie ihr seelisches Gleichgewicht in der sonntäglichen (und täglichen) heiligen Messe wieder finden. Gott sei Dank, dass auf diese, sicherste, Weise die Stadt in ein normales Leben zurückkehrt. In der Pfingstzeit, in der wir uns jetzt gerade befinden, kann man nicht anders, als darin das Wirken des Geistes Christi zu erkennen, das all jene erfasst, die sein sind; im Leiden und im Verzicht auf Rache, im Gebet und in der Vergebung. Dank dafür gebührt allen Kroaten in der Welt, der Politik der kroatischen Regierung, allen Freunden in Europa, insbesondere in Deutschland, und in der ganzen Welt, weil sie alle zur richtigen Zeit ihre Solidarität mit den Märtyrerschicksalen der Menschen in Vukovar bewiesen haben.

Und ohne es zu wollen erinnerte ich mich in den vergangenen Tagen in Vukovar an eine Kurzgeschichte eines weiteren kroatischen Märtyrers – Stjepan Radić. Er, eingekerkert von der großserbischen Politik, lauscht den Kirchenglocken, die zur Mitternachtsmesse aufrufen, in der Gefängniszelle, im Gebet, in Tränen, sieht er in einer Vision tausende seiner Landsleute, wie sie sich allmählich erheben und auf den Weg nach Bethlehem, dem Stall und dem Kind aufmachen. Einige haben sich schon aufgerichtet und helfen den anderen, sich zu erheben. Radić schreibt, dass er in diesem Meer der Gesichter auf keiner gesenkten oder aufgerichteten Stirn das Kainsmal als Erkennungszeichen des Mörders gesehen habe. Wenn ich an Radić denke, so bin ich glücklich, dass ich dieses Zeichen auf keiner Stirn jener Menschen gesehen habe, denen ich in Vukovar begegnet bin. Die Menschen von Vukovar kennen und erkennen Menschen mit dem Kainsmal sehr gut und überlassen sie dem Gericht Gottes und seiner Gerechtigkeit. Die Geschichte kann sich wiederholen, die Ewigkeit jedoch nicht. Vukovar ist ein Teil der Ewigkeit für alle, die unschuldig leiden mussten. Vukovar ist aber auch ein Teil der Gegenwart für alle, die verantwortungsvoll in die Zukunft und in die Ewigkeit schauen.

Ihr

P. Josip Bebić, Delegat



Der Wasserturm –
das Symbol der
zerstörten Stadt
Vukovar

Mit Rückschau auf seine Vergangenheit sieht man bei der Betrachtung des heutigen Vukovar nun so manches in einem anderen Licht.

Die dunklen Wolken des Hasses, die vor siebzehn Jahren über die Stadt hereingebrochen waren, haben diese buchstäblich in Schutt und Asche gelegt.

Die feindlichen Horden haben von allen Seiten, vor den Augen der Weltöffentlichkeit, tausende ihrer Bewohner in den Tod getrieben, in Gefangenenerlager verschleppt oder aus ihrer Heimat verbannt. Der Hass offenbarte sein entsetzliches Gesicht in der Tatsache, dass aus dem städtischen Krankenhaus ungefähr zweihundert schwerkranke Patienten und Pflegekräfte abgeführt und hingerichtet wurden. Das tragische Schicksal des kroatischen Volkes im königlichen und später sozialistischen jugoslawischen „Volkskerker“ enthüllte sich in dieser Stadt in seiner ganzen Grausamkeit. Vukovar ist das Symbol des kroatischen Leidens und Martyriums –

Vukovar auch selbst davon zu überzeugen. Ich habe die Stadt in einem anderen, neuen und schöneren Licht erlebt als bei meinem letzten Besuch vor fünf Jahren. Vukovar wächst erneut zum „Leuchtturm“ an der Grenze zweier Welten heran. Die Gebäude, die auf den Ruinen der alten Häuser neu errichtet wurden, zeugen davon, dass wieder Leben in die Stadt zurückgekehrt ist. Davon zeugt auch die Tatsache, dass Msgr. Marin Srakić, der Bischof des Bistums Đakovo und Vorsitzende der Kroatischen Bischofskonferenz mit ca. 22 Priestern und mehreren hundert Menschen am 4. Mai dieses Jahres in dem Ort Borovo Naselje eine neue Kirche eingeweiht hat.

Wenn man sich überlegt, was für eine Tragödie und was für ein Unrecht die Einwohner von Vukovar durchleben mussten und noch immer durchleben, wenn sie alltäglich denen begegnen, die ihnen all dieses Leid zugefügt haben, dann kann man einzig und allein mit Bewunderung und Achtung betrachten, wie sie mit christli-

Bewertungen, die den Menschen abwerten

Ein Vergleich, bei dem (junge!) Menschen in aller Öffentlichkeit beleidigt, erniedrigt, entwürdigt, verspottet und ausgelacht werden, ist letztendlich ein Vergleich, der Menschen nicht bewertet, sondern sie abwertet.

Die Kinder dieser Welt wachsen so sehr den Reaktionen ihrer Umwelt ausgesetzt aus, dass sie sich Jahre später noch daher definieren – Reaktionen, die stets verbunden sind mit einer klaren Wertung, z.B. einem bestätigenden „Ja“ oder einem ablehnenden „Nein“. Da heißt es etwa schon sehr früh aus dem Munde der Eltern: „Das hast du gut gemacht!“ oder „Du bist böse. Sei bitte brav! So mag ich dich nicht!“

Später, in der Schule und im Beruf setzt sich die Reihe der wertenden Äußerungen fort. Lehrer geben ihre Bewertungen in Form von Schulnoten ab, sie urteilen über Erfolg oder Misserfolg ihrer Schüler und beeinflussen auf diese Weise deren weitere Lernentwicklung und schulische Laufbahn. Die wertenden Äußerungen des Lehrers bestimmen sehr stark auch die eigene Meinung des Schülers in Bezug auf sein Können. Oft prägt sich Letztere tief ins Gedächtnis des Schülers ein und bleibt hartnäckig ein Leben lang bestehen. In der Schule ist das Publikum weitaus größer als im Elternhaus und über das Messen mit anderen Schülern sucht und findet jeder Schüler seinen Platz innerhalb der Klassengemeinschaft.

Später, im Berufsleben stehen Konkurrenz- und Leistungsdruck im Vordergrund. Wer auf der Karriereleiter nach oben möchte, muss sich in Konkurrenz zu anderen sehen und behaupten können. Dabei nimmt der Trend, permanent öffentlich nach seinem Können und seiner Leistung gemessen zu werden, stetig zu und prägt in hohem Maße unsere Ellenbogengesellschaft. Die Tatsache, wie Vorgesetzte, Meister, Prüfer, Abteilungsleiter den Wert unserer Arbeit ein- und wertschätzen, spielt innerhalb der beruflichen Karriere eine entscheidende Rolle.

Der Mensch braucht den Vergleich, er braucht das „Du“, um sich selbst zu erkennen. Ohne den Vergleich mit anderen wüssten wir wahrscheinlich gar nicht, wo wir stehen

und wer wir sind. Da gibt es z.B. Menschen, denen gegenüber wir uns überlegen und souverän einschätzen, Menschen, die uns nicht das Wasser reichen, die von uns etwas lernen können.

Auch die Sendung „Germany's Next Topmodel“ ahmt das Modell der öffentlichen Zurschaustellung jugendlicher Bewerber eifrig nach. Hier ist der Umgangston der Jurymitglieder zwar umgänglicher, doch die Prüfungen, die es zu durchlaufen gilt, sind nicht „ohne“. So sollen zum Beispiel die sehr jungen Mädchen, die von einer Karriere als Modell träumen, in einer der Prüfungsaufgaben leicht bekleidet und mit männlichen Modells vor den Augen von Millionen Zuschauern für erotische Aufnahmen posieren.

nen. Wären da nicht all jene, in deren Gegenwart – und sei es nur, dass wir an sie denken – wir uns klein und minderwertig empfinden.

Klein und minderwertig müssen sich auch viele der jungen Kandidatinnen und Kandidaten fühlen, die sich – in der Hoffnung auf eine Gesangskarriere – in der TV-Sendung „Deutschland sucht den Superstar“ den Wertungen einer dreiköpfigen Jury aus der Musikbranche aussetzen. Viele der Jugendlichen werden in dieser Show jedoch seitens der Jurymitglieder vor einem Millionenpublikum aufs Schlimmste ausgelacht und bloßgestellt, ihre Leistungen werden nicht bewertet, sondern – um der Einschaltquoten willen – mit dummen Sprüchen des „Expertenteams“ heruntergemacht. Nicht selten bricht für diese ohnmächtigen Jugendlichen dann hinter der Bühne eine ganze Welt zusammen.

Auch die Sendung „Germany's Next Topmodel“ ahmt das Modell der öffentlichen Zurschaustellung jugendlicher Bewerber eifrig nach. Hier ist der Umgangston der Jurymitglieder zwar umgänglicher, doch die Prüfungen, die es zu durchlaufen gilt, sind nicht „ohne“. So sollen zum Beispiel die sehr jungen Mädchen, die von einer Karriere als Modell träumen, in einer der Prüfungsaufgaben leicht be-

kleidet und mit männlichen Modells vor den Augen von Millionen Zuschauern für erotische Aufnahmen posieren. Wer hier Hemmungen zeigt, fliegt schnell raus und hat die Chance auf eine Modellkarriere verpasst. Der Wunsch vieler junger Mädchen, als Modell berühmt zu werden, wird hier schamlos ausgenutzt.

Im Prinzip spricht nichts gegen öffentliche Wettbewerbe und Vergleiche, gleich welcher Richtung. Und im deutschen Fernsehen gibt es diese Form der Unterhaltung ohnehin schon lange. Der Mensch braucht und liebt den Vergleich, aber es muss unbedingt ein fairer Vergleich sein. Ein Vergleich, bei dem (junge!) Menschen in aller Öffentlichkeit beleidigt, erniedrigt, entwürdigt, verspottet und ausgelacht werden, ist letztendlich ein Vergleich, der Menschen nicht bewertet, sondern sie abwertet.

Antonia Tomljanović-Brkić

KÖLN

Dani zajedništva

HKM Köln, na čelu s fra Brankom Brnasom, organizira od 21. do 25. svibnja Dane zajedništva i zahvalnosti. Slavlje počinje 21. svibnja u 19 sati akademijom u Maternushaus. U četvrtak 22. svibnja proslavit će se 50-ta tijelovska procesija, a sv. misu će predvoditi kardinal Joachim Meisner. Band „Adriatico“ pobrinut će se za ugođaj u prostorijama Caritas (Stolzestrasse 1A, 18 sati). U petak 23. svibnja je postavljanje reljefa bl. kardinala Alojzija Stepinca u Minoritenkirche. Svetu misu u istoj crkvi u 18.30 sati predvodit će kardinal Meisner u koncelecijaciji s kardinalom Vinkom Puljićem. Sakrament potvrde podijelit će u subotu 24. svibnja u 16 sati kardinal Vinko Puljić. Završno misno slavlje u nedjelju 25. svibnja u 16 sati predvodit će delegat fra Josip Bebić. ■

U POVODU SUSRETA HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI – VARAŽDIN 2008.

„Bijahu postojani...”

U slavlju je sudjelovalo 22.000 mladih iz Hrvatske te iz Bosne i Hercegovine, Kotorske i Subotičke biskupije, Njemačke, Austrije i Slovenije

Na stadionu sportskog centra „Sloboda” u Varaždinu u subotu 26. travnja održano je euharistijsko veleslavlje kao središnji događaj dvodnevnog petog Susreta hrvatske katoličke mladeži, koji je ove godine pod geslom „Bijahu postojani...” (Dj 2,42) održan u domaćinstvu Varaždinske biskupije. Misno slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić zajedno s biskupom domaćinom Josipom Mrzljakom, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije Marinom Srakićem, predsjednikom Odbora HBK za mlade šibenskim biskupom Antom Ivasom te još

15 nad/biskupa iz Hrvatske i banja-lučkim biskupom Franjom Komaricom, a suslavilo je i 350 svećenika iz svih hrvatskih nad/biskupija i inozemstva. U slavlju je sudjelovalo 22.000 mladih iz Hrvatske te iz Bosne i Hercegovine, Kotorske i Subotičke biskupije, Njemačke, Austrije i Slovenije. Sudjelovali su i đakoni mjesne Crkve, brojne redovnice, bogoslovi i sjemeništarci. Liturgijsko pjevanje predvodio je Zbor mladih Varaždinske biskupije pod ravnanjem Ivana Malbašića, koji je s više pjesama uveo u misno slavlje i pratio ulaznu procesiju u kojoj su sudjelovali biskupi, generalni vikari, provincijali i nad/biskupijski povjerenici za pastoral mladih. Po dolasku za oltar na velikoj pozornici, povjerenici za mlade zauzeli su drvene stolce na čijim su nogama upisani temelji postojanosti prve Crkve: nauk apostolski, zajedništvo, lomljenje kruha i molitva, a služili su kao katehetsko pomagalo kroz više-mjesečne pripreme za Susret mladih.

U pozdravnoj riječi biskup Mrzljak zaželio je dobrodošlicu svima koji su došli u Varaždin, u sjedište mlade, tek desetgodišnje biskupije. Pozdravio je sve nazočne nad/biskupe i ostale prisutne, među kojima i predstavnike društvenih vlasti na čelu s domaćinom gradonačelnikom Ivanom Čehokom. Započinjući misno slavlje, kardinal Bozanić u uvodnoj je riječi kazao kako je Varaždin, grad baroka i glazbe,

ovih dana i grad mladih, grad hrvatske katoličke mladeži. Zahvalio je biskupu domaćinu, mons. Josipu Mrzljaku, i Varaždinskoj biskupiji na dobrodošlici i gostoljubivosti. Mladima je poru-



Misno slavlje predvodio je kardinal Josip Bozanić. Na slici s biskupima mons. Ivasom (lijevo) i mons. Mrzljakom (desno).

čio kako će Crkva svoju budućnost živjeti od njihove velikodušnosti i spremnosti da se otvaraju Bogu. „Svatko tko osjeti što znači biti obdaren susretom sa živim Bogom, znat će da je pozvan drugima darivati svoj život, i to postojano. Stoga, hvala vam za vašu zauzetost i oduševljenje, za vaš smijeh i radost, za svježinu koju dajete našoj Crkvi i našem hrvatskom društvu.”

Homiliju je okupljenom mnoštvu uputio šibenski biskup Ante Ivas, predsjednik Odbora HBK za mlade, govoreći o postojanoj, trajnoj i nepokolebljivoj ljubavi Isusa prema čovjeku. Ta ljubav potiče ljude da budu postojani te da kao u prva apostolska, svjedočka kršćanska vremena, i danas, u ovom vremenu i zemlji, žive „postojani u zajedništvu s njime, postojani u nauku apostolskom, postojani u lomljenju kruha, postojani u molitvi”. Primijetio je da danas mladi pitaju: „A što nam je činiti? Kako da budemo postojani, kad je sve u nama tako nepostojano, uzavrelo? Kako da budemo postojani kad je u nama sve uzburkano kao more i kad sve treperi kao mlado lišće i kao nježne žice tamburice? Kako ostati postojani kad nam tijelo pupa, propinje se, raste i zrije? Kad u nama pucaju spone djetinjstva? Kad nam dušom pušu oluje i vihori, ljubavi i strasti? Kad pred nama pucaju obzori daleki i nedostižni?” Biskup Ivas upitao je kako ostati postojan u

sveopćem metežu tzv. „novih sloboda” koje se izazovno nude, a prijete opasnim ovisnostima, ropstvom i smrću, kako ostati postojani u sramotnom poigravanju s istinom i pravdom, u novim manipulacijama i izvrtanju povijesnih činjenica, kao ovih dana. A vjerovali smo da se tako sotonske laži, podvale i optužbe na našu Crkvu i narod više neće ponavljati. Kako opstati postojani u rasprodaji morala i etike, u ponižavanju svetosti ljubavi, koja nam je toliko važna i potrebna da bi živjeli u miru, ljudski dostojanstveno, radosno i sretno? Kako biti postojani u sveopćem kotrljanju i gaženju svetih vred-

nota: ljudskih i Božjih, osobnih, obiteljskih i domovinskih... sve dotle, kako mi je nedavno s tugom i ogorčenjem rekao jedan mladić, sin poginulog branitelja, da se i „naši očevi branitelji optužuju kao zločinci?” Također je upitao kako ostati postojani kad sile Zloga pokušavaju razdrmati poredak Božjih i ljudskih vrednota, kad se gase mnogi važni svjetionici i ruše putokazi, kad se nudi kamenje umjesto kruha i život po ljudskoj mjeri, umjesto Života po mjeri Božjoj... Kako reagirati na sebičnost i nasilje? Kako životu dati puni smisao? Kako pridonijeti da plodovi Duha, ljubav, radost, mir, velikodušnost i uslužnost, dobrota i vjernost, blagost i uzdržljivost, natope ovaj ranjeni i krhki svijet, nadasve svijet mladih? Što nam je činiti i kako opstati postojani, pitate i danas, ovdje, primijetio je biskup istaknuvši kako samo Isus ima odgovor na ta pitanja, a odgovor glasi: „Ostanite u meni i ja u vama. Ostanite u mojoj ljubavi!”

U prinosu darova – kruha, hostija, grožđa, vina i vode – na euharistijski stol sudjelovali su predstavnici mladih iz Zadarske nadbiskupije, koja će 2010. godine biti domaćin idućeg Susreta mladih.

Drugog dana Susreta hrvatske katoličke mladeži, u nedjelju 27. travnja, program je za 20-ak tisuća sudionika SHKM-a organiziran u župama Varaždinske biskupije. **Tekst i snimka: IKA**

HOFHEIM AM TAUNUS

Konferencija stranih pastoralnih djelatnika



Godišnja konferencija pastoralnih djelatnika iz zajednica drugih materinskih jezika održana je 21. i 22. travnja u Kući za duhovne vježbe sv. Josipa u Hofheim am Taunus. Okupljene je pozdravio novi limburški biskup Franz-Peter Tabartz-van Elst. Kazao je kako su zajednice drugih

materinskih jezika u biskupiji Limburg kao i u cijeloj Crkvi u Njemačkoj veliko blago. Referent za dušobrižništvo katolička drugih materinskih jezika u toj biskupiji Werner Heukäuffer je govorio o stanju tih zajednica u biskupiji Limburg i njihovu značenju. U biskupiji je 677.400 katolika, a od toga je

95.336 članova drugih materinskih jezika, što iznosi 14 posto ukupnog broja vjernika. Predstavници zajednica predstavili su svoje simbole. Voditelj HKM Frankfurt fra Petar Klapež je govorio o bl. kardinalu Stepincu, pastoralna suradnica iz HKM Wiesbaden s. Auksilija Milić o BD Mariji Kraljici Hrvata, dok je voditelj HKM Main-Taunus/Hochtaunus fra Željko Čurković predstavio znak svoje misije „MTH“. Delegat fra Josip Bebić se osvrnuo na stanje u hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj, a od hrvatskih predstavnika bili su i voditelj HKM Wiesbaden dr. Ante Bilokapić, dušobrižnik u HKM Frankfurt fra Ivica Erceg i pastoralna suradnica iz te misije s. Damira Gelo.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

HAGEN Prvopričesničko slavlje

Svečano je bilo u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Hagenu prigodnom slavlja prve sv. Pričesti. Ta mala misija, koju vodi o. Stipan Vrdoljak, imala je sedam prvopričesnika. Tema koju je izabrao velečasni Vrdoljak za ovu prigodu bila je „Labirint“. Tako se mogao na velikom platnu vidjeti labirint i dječija stopala s imenima prvopričesnika koji su se uputili prema tome labirintu u nadi i želji da pronađu i izaberu pravi put koji će ih voditi u daljnji život. Od svakoga prvopričesnika bila je i slika s malim labirintom iznad glava, odnosno svaki je imao sam svoj labirint. S djecom je već nekoliko tjedana osim svećenika radila i pastoralna suradnica Gisela Kliewer i Valent Tomšić pripremajući ih na ovaj svečani čin. Djeca su pripremila razne recitale i otpjevala duhovne pjesme. Na kraju je djeci darove uručio vlč. Vrdoljak. Svi su dobili plakete, kronicu i križ sa malim labirintom u sredini.

Tekst i snimka: Zvonko Bosnić

HERTEN

Novi predstavnik regije

Na sjednici regije hrvatskih katoličkih misija iz Sjeverne Rajne i Vestfalije, održane u ponedjeljak 28. travnja u Hertenu, u Hrvatskoj katoličkoj misiji (HKM) Münster, za predstavnika regije za svećenike izabran je voditelj HKM Moers fra Luka Šarčević. Dosadašnji predstavnik regije bio je voditelj HKM Köln fra Branko Brnas.

REUTLINGEN

„Pustite malene k meni“

U nedjelju 13. travnja u crkvi sv. Wolfganga u Reutlingenu 45-ero djece iz zajednica: Reutlingen, Tübingen i Metzingen primilo je sakrament prve sv. Pričesti, što je dosad

najveći broj u proteklih 37 godina, otako je osnovana HKM Reutlingen. Misno slavlje u prepunoj crkvi predvodio je vlč. Marko Šutalo u zajedništvu s voditeljem zajednica vlč. Ivicom

Komadinom i vlč. Antom Pavlovićem, župnikom Sime kod Šibenika. Tijekom misnog slavlja djeca su izvela nekoliko zanimljivih recitala, a pripremili su ih vlč. Komadina, vlč. Šutalo i pastoralna suradnica s. Mirjam Laco. Sutradan su djeca posjetila park „Trips Trill“.

Ante Kekez



SINGEN-VILLINGEN

Iz života misije

Od 15. siječnja u HKM Singen-Villingen je zaposlena tajnica Karolina Rajić r. Fabek. Rođena je i odrasla u Singenu. Voditelj misije fra Dinko Grbavac Karolini Rajić je želio dobrodošlicu u misijski ured i Božji blagoslov na korist cjelokupne zajednice.

Od 28. veljače do 2. ožujka u crkvi sv. Josipa u Singenu je upriličena duhovna obnova za cijelu misijsku zajednicu o temi „Privuci me k sebi Gospodine, ojačaj me“, koju je predvodio fra Petar Ljubičić iz Fulde. Prvi dan je bio uvod u duhovnu obnovu s temom „Vrijeme korizme – vrijeme obraćenja“, potom zajednički put križa, euharistija s tematskim nastavkom predavanja, a dan je završio čašćenjem i molitvom pred križem. Drugi dan je bio posvećen iskustvu vjere. Zatim je slavljeno misno slavlje s prigodnom propovijedi, a dan je završen jednosatnim klanjanjem pred Presvetim. Nakon blagoslova s Pres-



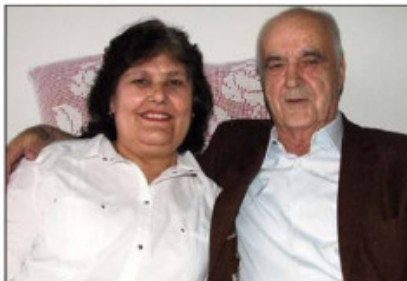
vetim i molitve za ozdravljenje duše i tijela vjernici su se uputili osnaženi u svoje obitelji. Vjernici su treći dan cijelo popodne do kasnih večernjih sati proveli u crkvi. Predavanja „Sakramenti – izvor trajnog posvećenja i Molitva srcem – oslobađanje nemira“ je bio svojevrsni uvod u euharistijsko slavlje – koje je kroz sve dane duhovne obnove bilo središte. Između predavanja, zahvaljujući vjernicima koje su donijele kolače, i zajednici

„Hrvatska žena“ vjernici su imali tjelesnu okrijepu i prigodu za razgovor. Nakon slavljenja i čašćenja presvete euharistije i blagovanja Tijela Kristova slavlje je završeno blagoslovom djece. Na nedjeljnim slavljinama i četvrtom – zadnjem danu duhovne obnove u Konstanzu, Singenu i Villingenu s tematskom propovijedi „Gospodine ti si moja snaga – jačaj me, oslobodi me sumnje“ završena je duhovna obnova. ■

MÜNCHEN

40 godina zajedničkog života

Nedavno su Mara i Jozo Šimić iz Münchena proslavili 40 godišnjicu braka koji je započeo u Šujici, pokraj Tomislavgrada. Mara i Jozo rado pričaju o zajedničkim godinama borbe i želje da ostvare svoje snove. Zasigurno se rijetko može pronaći bračni par koji se odlučio na zajednički život nakon samo trosatnog poznavanja, i čiji brak koji je nastao iz takvih okolnosti traje već 40 godina. Nakon prvog susreta odlučili su život provesti zajedno i ističu da je to bila njihova najbolja životna odluka. Mari je pogotovo teško padala činjenica da im brak nije blagoslovljen djecom, ali vremenom se pomirila s činjenicom da će njih dvoje ostati sami. Njena životna energija nije se smanjila ni nakon nesreće koja se dogodila Jozi, nakon koje je on kao invalid gotovo završio u invalidskim kolicima. Zahvaljujući svojoj ogromnoj borbenosti i životnoj energiji, uspjela je za sebe i Jozu kupiti stan u Zagrebu i Splitu, kako će se uskoro i vratiti.



Tekst i snimka: Andela Drmić

BLEIBURG

Središnja komemoracija 17. svibnja

Središnja komemoracija u povodu šezdeset i treće obljetnice blajburške tragedije održat će se u subotu 17. svibnja na Blajburškom polju u Austriji. Komemoracija će započeti u 11 sati molitvom kod grobnice hrvatskih žrtava na mjesnom groblju u Unter-Loibachu te se nastaviti procesijom do Blajburškog polja. U 12 sati hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk predvodit će misu za sve žrtve blajburške tragedije i hrvatskoga Križnog puta na novouređenom prostoru za liturgijska slavlja. Liturgijsko pjevanje predvodit će združeni zborovi iz Gospičko-senjske biskupije. IKA

ROTTERDAM

Duhovna obnova

U katedrali sv. Lovre i sv. Elizabete u Rotterdamu u Nizozemskoj, od 24. do 27. travnja, održana je duhovna obnova namijenjena za sve vjernike Hrvatske katoličke misije u Nizozemskoj o temi „Ostani s nama, Gospodine“. Obnovu je vodio fra Zvezdan Linić, a glazbeno ga je pratio kantautor duhovne glazbe Luka Balvan. Fra Zvezdan je najprije pozvao na molitvu za produbljenje vjere i za obraćenje, po riječima evanđelja „Tražite najprije kraljevstvo Božje, a sve drugo bit će vam nadodano“. Potom je držao predavanja o Isusu koji ozdravlja „Sve je moguće onome koji vjeruje“. U tijeku mise i euharistijskog klanjanja upravljene su Gospodinu osobne molitve za ozdravljanje i za druge potrebe. Fra Zvezdan je tumačio evanđeosku epizodu susreta Isusa i Marte i Marije iz Betanije i povezao s našom molitvom. Sve tri večeri slavljenja je misa koju je predvodio fra Zvezdan uz koncelebraciju voditelja HKM u Nizozemskoj fra Ivice Jurišića. Duhovna obnova završena je nedjeljnom misom u katedrali.

IKA/Natalija Žaja i Željana Mariolović

WUPPERTAL **Hodočašće u Padovu, Rim i Asiz**

Hrvatska katolička misija Wuppertal na čelu s voditeljem misije fra Antom Malešom organizirala je hodočašće u Padovu, Rim i Asiz od 23. do 29. ožujka. Krenuli su u večernjim satima na Uskrs autobusom njih 41. Sutradan u jutarnjim satima su stigli u Padovu. Hodočastili do grobova sv. Ante i sv. Leopolda Mandića. Obavili su svoje zavjete i molitve te navečer stigli u Rim, u Casa di Nazareth, kuću boravka tri dana. U tri dana boravka u Rimu obišli su sve glavne znamenitosti Rima. Prvi dan su posjetili sv. Ivana u Lateranu, stolnu crkvu Rima i svega kršćanstva. Potom su posjetili baziliku sv. Marije Velike (Santa Maria Maggiore). Ova crkva je četvrta rimska crkva po veličini i najveća među crkvama posvećenim Djevici. Kolo-seum je jedno od najvećih čuda rimske civilizacije. Kapitol je nekoć bio mjesto posvećeno rimskim bozima, cilj trijumfalnih povorki pobjedonosnih vojskovođa. Danas je sjedište gradonačelnika i Rimske općine. Glavna točka rimskog života. U Svetoj Mariji in Aracoeli, prema legendi August je, nadahnut Sibilinim proročanstvom kojim se predviđa Kristovo rođenje, ovdje podigao oltar „Božjem Prvorodencu“. Fontana di Trevi poznata je ne samo po izvršnoj vodi nego i po legendi da će se svaki stranac koji se napi-

je njezine vode ili baci novčić u njen bazen, jamačno vratiti u Rim. Kip u sredini prikazuje boga Oceana. Na brdo vode poznate Španjolske stepenice do crkve Sv. Trojstva. Ispred stuba je fontana Barcaccia. Panteon, ponos Rima, jedini je potpuno sačuvani klasični arhitektonski spomenik u Rimu. Posvećen je svim bozima. Papa Bonifacije IV. preobrazio ga je 16. 3. 609. god., u kršćansku crkvu, preinjevši u nju mnoga tijela mučenika iz katakombi i posvetio sv. Mariji mučeničkoj. Postao je nacionalna crkva svih Talijana. Andeoska tvrđava (Castel Sant Angelo) zamišljena je kao mauzolej cara Hadrijana. No, 590. god. papa Grgur Veliki molio je Djevicu da se zaustavi kuga koja je harala Rimom, i tada se pojavio anđeo nad kulom što je bio znak da je molitva uslišana i tako je ona dobila ime „Andeoska“!

U srijedu svi hodočasnici rado budu na trgu sv. Petra gdje ih pozdravi Sveti Otac. Sve hrvatske hodočasnike Sveti Otac je pozdravio na hrvatskom jeziku, a skupina hodočasnika iz misije Wuppertal razvila je hrvatski barjak i zapjevala „Rajska Djevo kraljice Hrvata“. Nakon toga svi rado posjete grobove papa, a neki se po stepenicama kojih ima više od 500 popnu do vrha kupole bazilike sv. Petra.

Po Rimu im je voditeljica bila studentica moralne teologije iz Sinja Jasna Ćurković.

U četvrtak navečer hodočasnici iz Wuppertala napustili su Rim i preselili u Asiz u S. Maria deli Angeli. Navečer su se svi ispovjedili za dobivanje potpunog oprostata u Porcijunkuli i nazočili večernjoj molitvi. Sutradan su obišli sve znamenitosti i crkve u Asizu. Posebno je poznat križ sv. Damijana s kojeg je Krist Franji progovorio da popravi njegovu Crkvu. Original se nalazi u bazilici sv. Klare, a kopija u crkvi sv. Damijana. Ikonu je naslikao nepoznati sirska monah u 12. stoljeću. Njezino pravo ime je Ikona proslavljenog Krista. Na njoj je protumačena sva veličina otajstva Kristova i Crkve. Na mjestu gdje se danas nalazi bazilika sv. Klare nekoć je bila crkva sv. Jurja. Izgrađena je u 11. st. Tu je bila škola u kojoj je Franjo naučio čitati i pisati. Ispod oltara je bilo pokopano Franjino tijelo 16. 7. 1228. god. Tu ga je papa Grgur IX. proglasio svetim. Pod glavnim oltarom je i Klarino tijelo. Od svega u Asizu najveličanstvenija je bazilika sv. Franje. Premda umorni od hodanja, ali zadovoljni i obogaćeni, hodočasnici su u nedjelju kad se kazaljka na satu pomicala s dva na tri, sretno stigli u Wuppertal. Njihov voditelj u Asizu bio je bosanski franjevac student liturgike u Asizu Danimir Pezer. **A.M.**

SINGEN **Hrvatsko-njemačka kulturna večer**

U petak 18. travnja upriličena je Hrvatsko-njemačka kulturna večer u prepunoj gradskoj dvorani „Bürger-saal“ općine u Singenu, a u organizaciji Caritasverbanda Singen. Koncept o partnerskom susretu dviju kultura s priložima iz područja glazbe, slikarstva i literature bio je posvećen hrvatsko-njemačkoj kulturi. Susret je organiziran u uskoj suradnji s gradom Singenom. Nadgradonačelnik Oliver Ehret je preuzeo pokroviteljstvo. U svojem pozdravnom govoru je rekao da integracija nije jednosmjerna ulica i da ovisi o spremnosti obadvije strane. Direktor Caritasa Singen Wolfgang Heintschel je pozdravljajući goste istaknuo kako je taj mjesni Caritas radu sa strancima i opstojnosti službi za migrante uvijek pridavao veliki značenje, te se na različite načine zalagao za pozitivnu integraciju stranaca uz puno međusobno uvažavanje, ističući pritom da asimilacija nije i ne

može biti cilj. Generalna konzulica pri generelnom konzulatu Republike Hrvatske u Stuttgartu dr. Vera Tadić istaknula je važnost međusobnog upoznavanja i organiziranja takvih susreta. Uvodno predavanje koje je održao gospodin Stjepan Herceg, referent kod Njemačkog Caritasa u Freiburgu o temi „Integracija kroz susret i dijalog“ dalo je posjetiteljima (njih oko 150 Hrvata i Nijemaca) uvid u mogućnosti i tokove uspješnog inte-

gracijskog procesa, a koji treba biti utemeljen na uvažavanju svih različitosti koje jedan narod ima, te na razumijevanju i boljem međusobno upoznavanju, prije svega na područnoj razini. Umjetnici iz Singena Thomas Mayr, Brigitta Ott, Klaus Rieger i Josip Pecik (djelatnik Caritasa Böblingen) iz Horba izložili su svoja umjetnička djela. Malkica Dugeč iz Stuttgata čitala je svoje pjesme na hrvatskom i glumica Katrin Riedel na njemačkom. Glazbeni prilog dali su Anita i Tomislav Jakumetović iz Bad Dürreheima. ■





Ivan Šumanović, svećenik redovnik

Sprovođ svedenika Ivana Šumanović bio je 10. rujna 2007. u Zugu, Švicarska. Ivan je umro 3. rujna 2007. Na sprovodu je bilo dosta svećenika i časnih sestara, vjernika Hrvata i Švicaraca. Pogrebne obrede kod groba, vodio je o. Eugen na njemačkom jeziku. Nakon pogrebnih obreda i oproštaja od o. Ivana kod groba, u crkvi sv. Mihaela je slavljen sv. misa za pokojnika. Bilo je 17 svećenika koncelebriranih, od toga trojica Hrvata: o. Rade Vukšić iz Zuga, vlč. Antun Oršolić iz Lyona i delegat vlč. Stjepan Čukman iz Nice. Provincijal salvatorijanaca o. Karl je predvodio sv. misu na njemačkom jeziku, a propovijedao je o. Gerard. Evanđelje je pročitao na hrvatskom vlč. Čukman, a jednu od molitvi vjernika vlč. Oršolić. Ivan Šumanović, a svi su ga od milja zvali Joanes, rođen je 28. rujna 1922. u Travniku. U travničkoj gimnaziji je položio veliku maturu 1942. g. Odmah nakon mature je pozvan u vojsku. Otac mu je rekao prije odlaska: „Idi sine na poziv Domovine. Ako li pogineš, biti ću ponosan što mi je sin pao za obranu Hrvatske, ali bih volio ako Bog da, da postaneš svećenik“. Nakon rata, preko Bleiburga i ostalih logora stigao je u Napulj, a

potom se sklonio u zavodu sv. Jeronima u Rimu. Tako je 29. studenoga 1947. položio prve redovničke zavjete u Družbi Božanskog Spasitelja. Za svećenika je zaređen 20. prosinca 1952. Kasnije je dekretom iz Rima imenovan hrvatskim misionarom u Francuskoj. Bila su to teška vremena u kojima je Joanes širio među Hrvatima Božju riječ. Obilazio je Hrvate svojim kombijem-kapelicom, prognanike i izbjeglice, vjernike koji su željeli sačuvati svoju glavu od udabaških ubojica. Neke obitelji su ga primale u posjet samo noću, jer su bili u strahu od ju-udbe i špijuna. Umoran i iscrpljen, misiju u Mulhousu je predao svom nasljedniku Marjanu Skomerzi na blagdan Svih Svetih 1998. Povukao se u samostan patara Salvatorijanaca u Zug u Švicarskoj. Bio je pobožan, susretljiv, ponizan i jednostavan Božji službenik. Živio je za Boga i Hrvatsku. Kao dijete se radovao kada mu je predsjednik Hrvatske dr. Franjo Tuđman dodijelio počasni čin satnika hrvatskih oružanih snaga, jer je u 2. svjetskom ratu bio poručnik hrvatske vojske. Od o. Ivana su se oprostili u ime Hrvata o. Rade Vukšić iz Zuga i delegat vlč. Stjepan Čukman iz Nice.

S.Č.



Ivan Dugandžić

Na uskrсну srijedu u jutro, u bolnici, u Rüsselsheimu, u 64. godini života, od raka na plućima, uz nazočnosti članova obitelji, okrijepljen sakramentima svete vjere prešao je iz zemaljskog u život vječni Ivan Dugandžić.

Ivan se rodio 1944. godine u Zvirovicima, župa Studenci, kod Ljubuškega od oca Nikole i majke Kate rođ. Ilić. Crkveno se vjenčao s Marijom Vučić 1966. godine u Studencima. U braku su rodili, Bogu, narodu i Crkvi poklonili: Žaklinu, Kristinu, Bernarda i Tomislava.

Ivan je cijeli svoj radni vijek proveo u Rüsselsheimu. Najviše je vremena radio u „Opelu“. Tu je zaradio mirovinu. Nije je uživao. Redovno je dolazio na sv. misu i na nedjeljnu pričest. Volio je sve svoje župnike. Svakome je pomagao, koliko je mogao. Volio je i pomagao i sestre franjevke koje su bile u Rüsselsheimu. Volio je sve ljude. U više je navrata bio član Župnog vijeća. Ivan je pokopan u Rüsselsheimu. Na sprovod je došla Ivanova rodbina iz Hercegovine i Njemačke.

Fra Berislav Nikić

MÜNCHEN

Nogometni uskršni turnir

U subotu 12. travnja u Neufahrnu pokraj Münchena održan je prvi malonogometni turnir koji je organiziralo misijsko vijeće HKM München. Turnir je održan pod medijskim pokroviteljstvom „Večernjeg lista“ i internet portala www.baykro.de. Turnir je organiziran zahvaljujući velikom angažmanu članova misijskog vijeća i skupine mladih koji je privukao 8 nogometnih momčadi i veliki broj navijača. Na terenu su svoje snage odmjeravale momčadi Herceg Bosne, Croatie Fürstenfeldbruck, HKM München, Rođenih, Cafe Hajduka, Šteko Bau, Zovkić-Šumić i Super starih. Momčadi su bile podijeljene u dvije skupine. Za momčad HKM-a nastupali su voditelj fra Tomislav Dukić, fra Ante Jojo Marković i članovi misijskog vijeća. U završnici su igrale momčadi Herceg Bosne, Zovkić-Šumić,

Rođenih i Croatie iz Fürstenfeldbrucka. U utakmici za treće mjesto nakon izvođenja kaznenih udaraca uspješnija je bila momčad Zovkić-Šumić od momčadi Herceg Bosne. U finalnoj utakmici se vodila borba između Rođenih i Croatie iz Fürstenfeldbrucka. Momčad Rođenih predvođenih braćom Danom i Neđom Risonjićem je zasluženo pobijedila i osvojila prvi malonogometni turnir HKM-a. Najboljim igračem je proglašen Dane Risonjić iz momčadi Rođenih, dok je najviše pogodaka, čak 13 postigao njegov brat Neđo Risonjić. I najbolji golman na turniru To-



mislav Šimić je iz Momčadi Rođenih. Rođenima je ovo četvrti turnir na kojem su dominirali i osvojili prvo mjesto. Nagrade najuspješnijim momčadima i igračima uručio je mr. Ante Moro, član misijskog vijeća.

Tekst i snimka: Anđela Drmić

Svijet mladih

Mihaly Szentmartoni, „Svijet mladih“ – Psihološke studije, Drugo, prošireno izdanje, Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove – Zagreb, Biblioteka Obnovljenoga života – 20, Zagreb, 2007., 279 str. (Narudžbe: Edvin Jagić, Palmotićeve 33, 10001 ZAGREB, pp 699)

Mladenaštvo je izvanredno dinamično životno razdoblje. To je doba uzbudljivosti, nemira, traženja, otkrivanja životnih teškoća u vlastitu srcu, u obitelji, u školi, u društvu... Mladi traže smisao, istinu o čovjeku. Više se ne zadovoljavaju rješenjima na spekulativno-metafizičkom području, više ne vjeruju u ideologije koje su obećavale raj na zemlji; izgubili su vjeru u znanost koja će navodno riješiti sve ljudske probleme i donijeti sreću. Mladi su stavljeni u realan svijet u kojemu kroz konkretno doživljena pitanja traže egzistencijalna rješenja.

Mlad čovjek je takav da sve stavlja u pitanje. U zemljama blagostanja predaje se zabavama i izbjegava bilo kakav napor. Autoritet, odgoj, mjera, sve je promjenjivo i prilagodljivo. Mladi su pogođeni ekonomskom krizom nezaposlenosti i bespuća i pitaju

se o krivnji. „Slomljena“ je vjera u tehniku. Nemirne i nesigurne prilike pogoduju tome da mlad čovjek sve više postaje nemotiviran, jer ga mnogi žele pridobiti za svoje interese, ali on, unatoč tomu, uporno traži vlastito mjesto u društvu odraslih. Taj i takav čovjek nije gori od onoga jučer. Štoviše, on je osorniji, usredotočen na bitno i iskren, jer cijeni istinu. Nadasve mu je potrebno osvijestiti činjenicu da je vječno ljubljen i prihvaćen, kako bi i on mogao sebe darivati. Samoostvarenje se događa u mladosti. Mlad čovjek ne može se potpuno naći doli u sebedarju koje ujedno postaje mjerilo ljubavi prema Bogu i čovjeku.

Zgodno kaže autor ove vrijedne knjige: „Ne možemo govoriti o mladima a da ujedno ne otkrijemo sebe. To nas, s jedne strane, upozorava na oprez s obzirom na općevaljane su-

dove, a s obzirom na našu superiornost i sveznanje, a, s druge, na vlastitu odgovornost za svijet u kojem mladi žive i rastu.“ Stoga, govoreći o današnjoj mladeži, ne smijemo zaboraviti odgovornost za sutrašnjicu. Kakva je danas mladež, takvi će nam sutra biti Crkva, narod, društvo uopće...

Knjiga „Svijet mladih“ namijenjena je mladima različitih životnih usmjerenja; namijenjena je roditeljima i odgojiteljima. Oni će u njoj naći sigurne smjernice za svoj odgojiteljski rad u obliku koji je mladom čovjeku bliz, prihvatljiv, razuman i pristupačan. Isto tako ona može biti pravi putokaz onima koji traže mnogostruko svjetlo na putu osobnog sazrijevanja i pronalaženja radosnoga življenja u ovom, konkretnome životnom ozračju. Knjiga je pisana stručno, ali na način privlačan duši mladog čovjeka. Teoretske postavke i zaključci s jasnim smjernicama: pokazati i upozoriti na put prema ostvarenju istinske sreće, niknuli su iz svakodnevnih susreta i razgovora autora s mladima u Obiteljskom savjetovalištu, i upravo to upotpunjuje, obogaćuje i daje privlačan čar ovoj knjizi.

O. Stjepan Fidl, DI

FILM Poigravanje sa životom i vjerom

„Konjanik“ – hrvatska povijesna drama; redatelj: Branko Ivanda; glume: Nikša Kušelj, Zrinka Cvitešić, Goran Grgić, Danko Ljuština, Božidar Orešković.

Hrvatski povijesni spektakl „Konjanik“ redatelja Branka Ivande snimljen je prema istoimenu romanu Ivana Aralice, a prikazan je u Haus am Dom u Frankfurtu u petak 11. travnja. Radnja je smještena u 18. stoljeće na granicu između Hrvatske i Bosne – koja je dijelila Mletačku Republiku, pod kojom je bila Dalmacija i Dubrovnik, od Turskog Carstva, a na sjeveru je bila neutralna Austrija – tj. na granicu između kršćanstva i islama. Na mjestu gdje su se miješali narodi i vjere, politički interesi raznih država, gdje je bilo gladi, rata, straha – život, posebice suživot, bio je jako težak. Različiti politički, vjerski i osobni razlozi i interesi uzrokovali su da svatko brani i pazi na sebe, svoju dobit, manipulirajući svima, pa čak pripadnošću svome narodu i svojoj vjeri, spreman da ih izda i čak višes-

truko prijeđe s jedne vjere na drugu. Takvo ponašanje neizbježno vodi u propast i tragediju, i pojedinačnu i cijelih naroda, te traži odgovor na pitanje koja je vjera prava. U filmskoj priči dvojica braće Petar i Ivan, katolici, ostaju u tragičnoj božićnoj noći bez roditelja. Ivan iz sigurnosti postane pravoslavac, a Petar okrutni mletački konjanik koji prelazi na islam, zaljubi se u Lejlu, begovu kćer, koja pak zbog njega prelazi na katolištvo. Kako svoju vezu, nažalost više strast nego ljubav, moraju kriti, pokušaju sve nadmudriti, ali izazovu sukobe i stradanja na političkoj i vjerskoj razini, te vlastitu propast, jer manipulacija ne može uspjeti. Raskošna produkcija, odlična fotografija, kostimografija, scenografija, solidna gluma i režija dobre su odlike filma. Ali, mora se upozoriti da je dug, ima nekoliko



eksplicitnih erotskih scena, kao i scene brutalnoga ubijanja i nasilja.

Marijana Jakovljević
Premi: Glas Koncila, broj 14
(1554), 4.4.2004.

IZLOŽBA

Što je domovina?

Što je domovina? – Životni prostori i životni snovi migranata u Frankfurtu – naziv je izložbe slika autora migranata koja je otvorena u Haus am Dom u Frankfurtu u ponedjeljak 14. travnja, a može se razgledati do 13. svibnja. Izložba je postavljena u organizaciji migracijske službe Caritasa iz Frankfurta, frankfurtskog Referata za zajednice materinskih jezika i Katoličkog usavršavanja odraslih iz Frankfurta. Organizaciji izložbe uvelike su doprinijele Dražena Brešić i Lala de Brito. Okupljenim autorima i posjetiteljima u ime te tri ustanove obratili su se Bernhard Zepf, dr. Brigitta Sassin i dr. Hans Prömpfer. Na otvorenju izložbe bio je

Sinhio: A. Polegubić



S lijeva nadesno umjetnici: dr. Zoran Zagorčić, Valerija Vanjak i Ivo Cenkovičan

i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić i konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Frankfurta Marko Šimat. Među brojnim umjetnicima iz raznih nacionalnih zajednica svojim su se radovima predstavili Ivo Cenkovičan i Valerija Vanjak iz Hrvatske te dr. Zoran Zagorčić iz Bos-

ne i Hercegovine. Govoreći o izložbi Anette Rein iz Muzeja za svjetske kulture kazala je kako temu domovina ljudi izražavaju na razne načine. Podsjetila je kako se na izložbi svojim radovima predstavilo 38-ero umjetnica i umjetnika iz 16 zemalja, a njihova djela su rađena u raznim tehnikama. **A.P.**



Udvorani Midas, u Grosskrotzenburgu, u blizini Frankfurta, u subotu 4. travnja dodijeljen je ovogodišnji Zlatni cvit u pet kategorija: najpopularnija katolička misija, najpopularniji sportski klub, najpopularniji restoran, najpopularnija folklorna skupina i najpopularniji poduzetnik dijas-pore. Pred oko 400 gostiju i u nazočnosti veleposlanice u Njemačkoj

za Europu Ivana Ugrina, te Diane Rajčić i Dubravke Puljiz iz marketinškog odjela za Europu Slobodne Dalmacije, uz prigodni program, proglašeni su i pobjednici ovog natjecanja. U kategoriji katoličkih misija najveći broj glasova dobila je misija Sindelfingen, pod vodstvom fra Marinka Vukmana, za najpopularniju folklornu skupinu proglašena je folklorna skupina „Sil-

Dodijeljen Zlatni cvit

dr. Vesne Cvjetković-Kurelec, generalnog konzula u Frankfurtu Petra Uzorinca, konzula Marka Šimata, izvršne direktorice Slobodne Dalmacije Ane Kušete, urednika izdanja

vije Strahimir Kranjčević“ iz Züricha. Košarkaški klub Komušina iz Heiterbacha je bio najuspješniji u kategoriji sportskih klubova, restoran Haus Reuter iz Duisburga je ponio titulu najpopularnijeg restorana u dijaspori, a Branimir Petranović je proglašen za najpopularnijeg poduzetnika hrvatske dijas-pore. Samo malo je nedostajalo da Hrvati iz Švicarske odnesu i treći Zlatni cvit, ali je par glasova bilo presudno te je Croatia Appenzell ostala na drugom mjestu u kategoriji sportskih klubova. U prigodnom zabavnom programu nastupili su Impulsi, Marko Pavić, Robert Čolina, Andela Kolar, Papa bend, Salve Angeli, Dražen Zečić i folklorna skupina Silvije Strahimir Kranjčević.

Tekst: Marinko Vidaković, www.croatia.ch

OBAVIJEST

Ljetna škola hrvatske kulture u Skradinu

Ljetna škola hrvatske kulture u Skradinu održat će se od 30. lipnja do 12. srpnja 2008. Tijekom dva tjedna trajanja Ljetne škole hrvatske kulture, polaznici će radnim danom moći pratiti zanimljiva predavanja iz svih područja hrvatske kulture koja će održati ugledni hrvatski znanstvenici. Također će moći gledati dokumentarne filmove s temama iz hrvatske kulture. Glavne teme ovogodišnje Ljetne škole su Marin Držić i južna Dalmacija pa će i predavanja i dokumentarni filmovi uglavnom biti tomu posvećeni. Polaznici će svakoga dana moći ići na tečaj hrvatskoga jezika kojega će satovi biti individualno prilagođeni potrebama polaznika. Nastava će se odvijati u Studijskom središtu Hrvatskih studija Sveučilišta u

Zagrebu, koje je smješteno u Skradinu. Svakoga će dana u večernjim satima biti organiziran kulturni program, a vikendom i zanimljivi izleti. Škola je otvorena za sve zainteresirane između 18 i 70 godina.

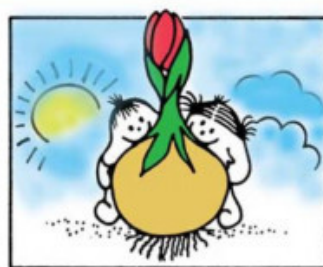
Polaznici se mogu prijaviti na jedan od sljedeća tri načina: A – Pohađanje Ljetne škole bez korištenja usluga smještaja (1200 kuna); B – Pohađanje Ljetne škole + 13 noćenja s doručkom u dvoposteljnima sobama (3000 kuna); C – Pohađanje Ljetne škole i korištenje 13 polupansiona (3600 kuna); D – Pohađanje Ljetne škole i korištenje 13 pansiona (4200 kuna)

Daljnje obavijesti na e-mail: sanja.vulic@zg.t-com.hr ili na www.hrstud.hr

Napisala i priredila: Željka Čolić

Dragi mladi čitatelji!

Stigao nam je svibanj, a s njim i novi sadržaj iz naše i vaše rubrike „Dječji kutak“. Budite nam i dalje veseli i raspoloženi obasjani proljetnim suncem!



Posloži slova i dobit ćeš nazive pet poznatih bajki 

NORTUŽRICA

HEJTOP

NJESGUCALJI

ACIVI I ACIRAM

AMUŠ AVOROBISTR



Zanimljiva priповijest

Neobična Crvenkapica...

Jednog kišovitog proljetnog dana Mona je iz dosade, nakon dugo vremena, opet uzela svoju staru knjigu Bajki za čitanje. Čim je otvorila slikovnicu, začudila se izgledu Crvenkapice, koja nije veselo brala cvijeće na rubu šumskog puta, nego vrlo tužno i izmoreno tamo sjedila. Neprimjetno i iznenadno se Mona našla uz nju. Ne znajući kako, ali ona je stvarno bila u bajci, a Crvenkapica joj se obratila: „Dobro da si došla. Ja ne mogu više i iscrpljena sam. Kad dnevno radiš sto puta jedno te isto, već ti dosadi i strašno izmori. Možeš li me na kratko zamijeniti da se malo odmorim?“ Mona, iako iznenađena, odgovori odmah: „Pa naravno, odmori se malo, a ja ću otići tvojoj baki i odnijeti joj korpu.“ „Najljepša ti hvala, ovo mi je spas. Do kasnije“, reče Crvenkapica i krene u nepoznatom pravcu, vjerojatno na sladoled. Mona je pak krenula putem kroz šumu. Tiho i nečujno se došuljao Vuk, ali vidjevši Monu u njenim trapericama i tenesicama, a uz to sa crvenom Baseball-kapom, iznenađeno je zastao i zagledao se u Monu. A, Mona, vidjevši ga, odmah mu se obrati strogim tonom: „Ne trebaš se truditi uopće, ja se tebe ne bojim. Mene nećeš zeznuti kao Crvenkapicu. Bježi što dalje, inače ću te s korpom ganjati da vidiš sve zvjezdice na nebu. Tvoje ponašanje nije lijepo, samo da znaš!“ Vuk, iznenađen još više i prestrašen, nije znao što se događa, ovako nešto nije nikad dosad doživio, pa se samo



nijemo okrenuo i pobjegao u obližnja brda u mir i samocu. Kad je Mona konačno stigla kod bake, na njeno iznenađenje baka nije boležljivo ležala, nego slušala glazbu i pripremala neko cvijeće za sadenje. Veselo i energično joj se obrati: „Pa, konačno si stigla. Već te čekam nestrpljivo. Jesi li možda donijela svoj Walkman ili MP3 Player? Htjela bih u vrtu posaditi ovo cvijeće, pa bi mi one tvoje slušalice za glazbu dobro došle.“ Mona začudeno pruži svoj MP3 Player baki i stavi korpu na stol. Ovo je stvarno čudna priča, sve je pobrkano, pomisli Mona. Slučajno je naišao Lovac i čuo glasnu glazbu iz bakine kuće, pa je htio provjeriti, je li sve u redu. Baka ga veselo pozdravi i pozove na kolač. Dok su tako zajedno sjedili za stolom i jeli kolač, baka i Lovac su se zahvalili Moni što im je učinila svojim posjetom ovaj dan tako neobično lijepim i odmornim. Ali, kad su Baka i Lovac nakon čašice vina čak počeli pjevati uz glazbu TOKIO HOTELA, Mona je brzo skočila i počela trčati kroz šumu. Ne, ovo je stvarno užasno, nije mogla podnijeti te krive tonove. Trčala je tako brzo i jednim skokom se našla opet u svojoj sobi. Neznajući točno je li to bila stvarnost ili samo mašta, pogleda još jedanput u lik Crvenkapice, koja joj skoro neprimjetno namigne okom i pošalje kratki osmijeh. Znači, Crvenkapica se barem malo odmorila. A, njen MP3 Player se odjednom stvorio pored nje. Zatvarajući knjigu, odluči drugi put „pomoći“ malo Snjeguljici ili možda Trnoružici... Kišoviti dani ipak nisu tako dosadni i mogu uz koju knjigu biti vrlo zanimljivi. ■



Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

*naravno – junakinji – pobjeđuje – čudesnim – ima –
Njemačke – napisala – mjesto – kratke – vrsta*

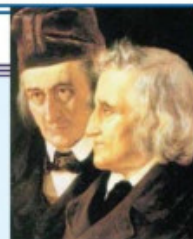
Svaki narod _____ svoje bajke, koje predstavljaju kulturno dobro. Bajka je osobita književna _____ epike. Bajke su _____ pripovijetke, koje su iprepletene sa _____ i nadnaravnim izmišljenim događajima. Uvijek se radi o junaku ili _____ u borbi između dobra i zla. Vrijeme i _____ događaja nikad nije ograničeno. Svršetak priče je _____ uvijek sretan, gdje dobro _____ nad zlom.

U svijetu su najslavnije i najčitnije bajke braće Grimm iz _____. Najpoznatije bajke iz Hrvatske je _____ Ivana Brlić-Mažuranić.

Znate li

- da su bajke igrale veliku ulogu pri stvaranju nacionalne svijesti i nacionalne književnosti u svakom narodu
- da su bajke često najprije bile usmeno preporučavane maštovite priče, koje su zapisane
- da su poznata braća Wilhelm i Jacob Grimm 1812./15. godine objavili svoje „Dječje i domaće bajke“ sakupljajući ih godinama
- da bajke pripadaju u kulturnu tradiciju jednog naroda

Pitalice



1) Kako se zovu poznata braća Grimm?

- a) Johann i Werner
- b) Jürgen i Walter
- c) Jacob i Wilhelm

2) U nazivu bajke „Tmoružica“ spominje se cvijet, koji?

- a) karanfil
- b) ruža
- c) tulipan

3) Hrvatska spisateljica Ivana Brlić-Mažuranić je napisala bajku „Šuma...“

- a) Striborova
- b) Stjepanova
- c) Strajkonova

4) U bajkama uvijek pobjeđuje?

- a) zlo
- b) dobro
- c) nitko

5) Negativni lik u bajkama je često?

- a) vještica
- b) kraljević
- c) princeza

Rješenje: 1c, 2b, 3a, 4b, 5a

„Šale“

Laž

Mama će strogo sinu:

- Samo da znaš, u tvojim godinama nisam svoje roditelje nikad lagala.
- A, sin upita:
- I, kad si s tim počela?

Računanje

Učitelj matematike će ozbiljno:

- Ivce, kod tvojih domaćih zadataka uvijek dobiješ preveliki iznos.
- Zar ti tata ne pomaže?
- Ivica će na to brzo:
- Pa, pomaže, ali znate on je po zanimanju glavni konobar!

Garaža

Lagano pripit došao muž kući.

Žena ga pita: – Pa, gdje si parkirao auto?

Muž: – U garaži.

Žena uzbuđena: – Pa, mi nemamo uopće garažu!

Muž veselo: – Eh, sad imamo!

Domaća zadaća

Zvoni telefon.

– Tata, zove Martinov tata i pita

jesi li već napisao moju domaću zadaću.

On bi želio od tebe prepisati, javlja Ivica svom tati.



Sv. Grgur VII. papa

Rješenje pošaljite najkasnije do 30. svibnja

Mariofil Soldo	Unijat	Dio pluga koji odbacuje zemlju	Gorštak, brđanin	Urugvaj	„Radiation hazard effects“	Hvarska trajektna luka	Pripadnika ilirskog pokreta	Ivo Dulčić	Hrvatski pijanist Jurica Proizvod emana-cije	Mario Bazina	Njegove reforme nastavio papa ...	„Royal army reserve“	Antonio Nuić	Prejeto uz-dizanje koga
Papa i svetac, spomen 25.V.														
Indijski političar, Narsimha				Rod. ime... Nenad Ninčević										
Kazneni udarci iz kuta u nogometu								„Metar“ Karlovac		„Broj“ Mjera			Kisik Kanadski pjevač Bryan	
Judin sin					Kost nad očima Peli dio cije-line (ma.)							Aluminij Ana Jelusić		
Japanska mjera za težinu				Fosfor Tijekom večeri		Topovska paliba Žrinski Ogresta								
Nepokretnost tijela								Žitelj Azije Austrija						
„Tona“		Sjeverno-atlantski pakt Bio je ...					Turski kulturni povjes-ničar					Mladen Ramljak Onajtko pravi katron		
Rijeka u Sibiru			Vedran Ivčić Pokloni							Grčko slovo	Sukobio se s nje-mačkim kraljem ...			
Studen										„Hek-tar“			Japan Prvi padež	
Na drugi način										Vulkan na Siciliji				
Starogrčke straine i mračne božice					Radioni-ce za izradiva-nje alata					„Nu-mero“				Ekateri-na od milja
Skladateljica Pejačević										Dati komu ... za pla-kanje				
Tvornica koksa														
Kivnja, kivnost				„Litra“ tkanina iz polies-tera		Vjera u Boga	Veznik pri naba-rajaju	„živa zajednica“	Simbol natrija	Stari grad na Siciliji Telefon-ski ...				
Potezati okidač								Namjera Biskup Perić						
„Kilo-tona“			„Indirek-tarni efekt“ Makarska				Tanak, tup mač Jamajka							Sinteza
Na udaru pape nastla se ...									A. Vican Rijeka u Rumunj-skoj			Tedi Spalato Djelo		
Sprava za ana-liziranje											Dio računala Delnice			
Robert Altman			Europski kaja-kaški savez				Ateistički rekviziti za bacanje							
Simbol aktinija			Jedinica hranjivi-vosti namirnica				Njemač-ki pisac, Karl						Japan	



WAIBLINGEN

Promjene osoblja

Fra Jure Zebić se oprostio od zajednica, a na njegovo mjesto došao je fra Draško Teklić iz HKM München.



Za vrijeme svečanog misnog slavlja u Waiblingenu

Fra Jure Zebić oprostio se u nedjelju 13. travnja od hrvatskih katoličkih zajednica sv. Nikole Tavelića u Waiblingenu i sv. Ante Padovanskog u Backnangu te je preuzeo mjesto voditelja HKM Stuttgart-Bad Cannstatt. Na

njegovo mjesto došao je fra Draško Teklić, dušobrižnik u HKM München. Fra Jure se oprostio od zajednica, a fra Draško Teklić je uveden u službu voditelja zajednica na misnom slavlju koje je u Waiblingenu predvodio fra

Jure u koncelebraciji s novim voditeljem tih zajednica fra Draškom Teklićem, delegatom za hrvatsku pastvu fra Josipom Bebićem, gvardijanom samostana sv. Gabrijela u Münchenu fra Antom Vukom Buljanom, voditeljem HKZ Stuttgart-centar fra Nediljkom Brečićem, mjesnim župnikom Franzom Klapenekom te župnikom iz Backnanga Ulrichom Klosom. Delegat o. Bebić je sve upoznao s dužnostima misionara. Nakon propovijedi pročitao je dekret biskupa Gebharda Fürsta o imenovanju fra Draška Teklića za novog župnika HKZ Waiblingen-Backnag. Sv. misu uveličali su zborovi misije: dječji zbor pod ravnanjem Tina Kusića, mladi zbor i veliki zbor pod ravnanjem Željke Vukoje. U svom dirljivom oproštajnom govoru fra Jure je zahvalio vijernicima s kojima je proveo svoj petogodišnji rad, a svom nasljedniku fra Drašku Tekliću zaželio Božji blagoslov i uspjeh na novoj dužnosti koja mu je povjerena.

Franjo Šimić

KÖLN

Fra Josip Repeša na službi u Stuttgart-Bad Cannstattu

Na Bijelu nedjelju, 30. travnja, dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj misiji Köln fra Josip Repeša oprostio se od misije i otišao na novu službu dušobrižnika u HKM Stuttgart-Bad Cannstatt. U HKM Köln djelovao je devetnaest mjeseci. Fra Josip je u Köln stigao 1. rujna 2006. godine. Zajedno s voditeljem misije fra Brankom Brnasom i drugim pastoralnim osobljem skrbio je za vjernike te misije koja od ljeta 2006. broji oko 15.000 vjernika. Na njegovo mjesto dolazi fra Marko Domazet. Fra Josip se već ranije oprostio od vjernika u Bielsteinu i Bonnu da bi se te nedjelje oprostio najprije u Leverkusenu, a zatim i u Kölnu. Zvonko Bosnić

Fra Josip Repeša se oprašta od vjernika



MÜNCHEN

Oproštaj fra Draška Teklića



Za svečanog misnog slavlja u crkvi sv. Mihaela u Münchenu

Nakon devetogodišnje dušobrižničke skrbi za iseljene Hrvate u Hrvatskoj katoličkoj misiji München, u nedjelju 7. travnja, fra Draško Teklić se na svečanom misnom slavlju u crkvi sv. Mihaela oprostio od tamošnje misije i hrvatskih vjernika.

HAMBURG

Oproštaj s. Janje Martinović

Nakon 12 godina djelovanja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Hamburg s. Janja Martinović se krajem travnja vratila u domovinu, na Korčulu. U Hamburg je stigala 1996. godine. U organizaciji članova Hrvatskoga kulturnog društva „Napredak“ i HKM Hamburg u misiji je priređen oproštajni domjenak uz ples i pjesmu malih folklorša i glazbenika Ranka Matanovića. „Povratak u domovinu je vrlo složen proces jer smo na mnoge druge načine vezani sa sredinom u kojoj smo proživjeli sve ove godine. U domovini također treba započeti novi život. Poručujem našim Hrvatima u iseljeništvu da više razmišljaju o povratku u domovinu jer vjerujem u budućnost naše zemlje i za to bolje materijalne mogućnosti“, kazala je s. Janja Martinović. M.S.

Ne prodajemo namještaj

Radi Fata u restoranu kao konobarica. Zazvoni telefon:

- Htio bih za večeras naručiti stol za osam osoba. Nato će Fata:
- Opet vi! Već sam vam pet puta rekla da ne prodajemo namještaj!

Odbijaju vodu

Kako Zagorci štrajkuju?
Zatvore se u klet i odbijaju vodu.

Kako izgleda

Žena peče jaja za doručak za svog muža. Odjednom muž uleti u kuhinju.

– Pazi. PAZI! Stavi još malo ulja! Oh, Bože! Pečeš ih previše istovremeno. PREVIŠE! Okreni ih! SAD IH OKRENI! Trebamo još ulja. Joj! GDJE ćemo naći JOŠ ULJA? ZALJE-PIT će se! Pazi... PAZI! Rekao sam ti PAZI! NIKAD me ne slušaš dok kuhaš! Nikad! Okreni ih! Požuri! Jesi LUDA? Jesi li TOTALNO poludjela? Ne zaboravi ih posoliti. Znaš da ih uvijek zaboraviš posoliti. Posoli. POSOLI POSOLI!

Žena ga zaprepašteno pogleda.

– Što je s tobom? Misliš da ne znam ispeći nekoliko jaja?" Muž mirno odgovori:

– Htio sam ti pokazati kako to meni izgleda kad ja vozim!?!?

Hvala na pitanju

Piše lvičin razred na temu:

- Kako sam proveo uskršne praznike.
- Ivica je napisao:
- Hvala na pitanju, dobro.

Operacija

- Doktore, je li operacija uspješno izvršena?
- Nisam liječnik, ja sam sveti Petar.

Posjetnica

- Posjetnica ne služi samo pri upoznavanju.
- Izbjegavajte teško čitljive tipove slova.
- Imajte i poslovnu i privatnu posjetnicu.
- Ne stavljajte na posjetnicu izmišljene podatke.

Zrakoplov

- Možete li birati, odaberite sjedalo uz prolaz.
- Ako ste krivo sjeli, vratite se na svoje mjesto.
- Na molbu o zamjeni mjesta ne morate pristati.
- Šutjeti za vrijeme leta nije nepristojno.
- Ne želite li razgovarati, stavite slušalice na uši.

- Ako su podaci promijenjeni, tiskajte nove posjetnice.
- Izbjegavajte na posjetnicu ispisati nadimak.
- Časnici trebaju staviti ispred imena svoj čin.
- Na poslovna primanja uvijek ponesite posjetnice.
- Uz buket cvijeća pridodajte posjetnicu.

- Skidati cipele nije ni uljudno, a ni uputno.
- Za sobom treba isprati umivaonik.
- Ne pušite u toaletu na letovima na kojima je to zabranjeno.
- Muškarci, ne nudite plaćati naruđbu suputnice.
- Obzirno je ne unositi u zrakoplov puno ručne prtljage.
- Zauzmite tuđi prtljažni prostor samo uz dopuštenje.
- Stavite posjetnicu u svaki komad svoje prtljage.

Piletina s rižom iz pećnice



Priprema

Sastojci za 4 do 6 osoba: 3-4 žlice ulja; 800 g pileline (batak, zabatak, pileća prsa); 2 žlice Vegete; 150 g luka; 250 g svježih rajčice; 300 g svježih paprike; 500 ml vode; 1 Povrtna kocka Podravka; 350 g riže; 200 ml soka od rajčice Podravka. Za posipavanje: 1 žlica nasjeckanog peršina

Na zagrijanom ulju popecite pileće meso, pospite Vegetom, podlijte s malo vode i pirjajte oko 15 minuta. Meso izvadite iz posude i stavite na toplo mjesto. Na istoj masnoći popecite nasjeckani luk i kratko ga popirjajte. Dodajte rajčice narezane na kockice, a zatim i papriku narezanu na veće kocke i zajedno pirjajte oko 10 minuta. U drugoj posudi zakipite vodu, dodajte kocku i kuhajte 1-2 minute. Na pleh (veličine 33 x 21 cm) rasporedite pirjano, po riži rasporedite pripremljenu

piletinu, pirjano povrće i zalijte temeljcem, sokom od rajčice koji ste pripremili od kocki. Ovako pripremljenu rižu pecite u pećnici zagrijanoj na 200°C oko 30 minuta.

Posluživanje: Pečenu rižu pospite nasjeckanim peršinom i poslužite toplu uz zelenu salatu.

Savjet: Tijekom pirjanja povrću možete dodati narezane tikvice i nasjeckani češnjak.

Izvor: www.coolinarika.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

I	M	E	N	A	□	S	A	S	T	A	N	A	K
N	A	M	A	S	T	I	T	I	□	D	E	L	O
D	R	U	G	O	E	V	A	N	D	E	L	J	E
I	K	□	R	□	K	E	C	A	L	□	U	K	V
J	O	R	K	Š	I	R	A	C	□	A	B	S	□
K	E	T	□	T	R	I	M	□	S	T	A	A	L
A	V	I	L	A	□	Č	A	V	A	R	□	N	E
□	A	N	A	L	□	□	□	□	□	O	N	D	A
A	N	A	N	A	□	□	P	E	R	□	□	□	□
G	Đ	□	T	□	□	□	□	□	□	I	R	I	S
N	E	Č	A	K	□	□	□	□	□	N	A	J	A
A	L	A	N	I	□	□	□	□	□	D	A	N	□
T	I	R	O	R	□	□	□	□	□	L	A	N	□
□	S	□	P	A	□	V	E	N	E	C	I	J	E
O	T	P	U	S	N	I	C	A	□	E	C	E	R
T	□	E	L	I	O	□	P	L	E	T	A	R	A
K	A	T	A	R	K	A	□	A	N	A	□	U	K
A	D	A	□	I	T	I	S	□	C	T	U	P	□
Z	O	R	A	□	I	S	P	I	T	I	V	A	Č

Nagrađen: Nikola Sarić, Lindlar

17. HRVATSKI FOLKLORNI FESTIVAL

HEUSENSTAMM, 12. travnja 2008.



HKM Freiburg-Bad Säckingen



HKM Hannover



HKM Mainz



HKZ Sindelfingen



HKM Darmstadt



HKM Ennepetal-Lüdenscheid



HKZ Gaggenau (Mittelbaden)



HKM Wiesbaden



HKM Mülheim an der Ruhr



HKM Essen



HKZ Vaihingen



HKZ Esslingen

Kroatisches katholisches Jugendtreffen
17. KROATISCHES FOLKLOREFESTIVAL
Heusenstamm 12. IV. 2008



HKM Duisburg



HKM Wuppertal



HKM Berlin



HKM Frankfurt am Main



HKZ Filderstadt



HKM München



HKM Köln



HKM Düsseldorf



HKM Offenbach am Main